Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

DIREKTIVA 2006/49/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. junija 2006

o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano)

(UL L 177, 30.6.2006, str. 201)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva 2008/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008	L 76	54	19.3.2008
►M2	Direktiva Komisije 2009/27/ES z dne 7. aprila 2009	L 94	97	8.4.2009
►M3	Direktiva 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009	L 302	97	17.11.2009

▼B

DIREKTIVA 2006/49/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. junija 2006

o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([2]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij ([4]) je bila nekajkrat znatno spremenjena. Ker so potrebne nadaljnje spremembe navedene direktive, jo je treba zaradi jasnosti preoblikovati.

(2) Eden od ciljev Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ([5]) je, da investicijskim podjetjem, ki so jih pooblastili pristojni organi matične države članice in so pod njihovim nadzorom, omogoči ustanavljanje podružnic in prosto zagotavljanje storitev v drugih državah članicah. Ta direktiva predvideva uskladitev pravil o pooblastitvi in opravljanju dejavnosti investicijskih podjetij.

(3) Direktiva 2004/39/ES ne vzpostavlja skupnih standardov za lastna sredstva investicijskih podjetij niti ne določa zneskov ustanovitvenega kapitala takšnih podjetij; niti ne vzpostavlja skupnega okvira za spremljanje tveganj, izhajajočih iz poslovanja navedenih podjetij.

(4) Primerno je, da se vpliva samo na bistveno uskladitev, ki je potrebna in zadostna za zagotovitev vzajemnega priznavanja dovoljenj in nadzornih sistemov; da bi dosegli vzajemno priznavanje v okviru notranjega finančnega trga, je treba določiti ukrepe za uskladitev opredelitve lastnih sredstev investicijskih podjetij, določitev zneskov njihovega ustanovitvenega kapitala in vzpostavitev skupnega okvira za spremljanje nevarnosti, ki izhajajo iz poslovanja investicijskih podjetij.

(5) Ker ciljev te direktive, in sicer določitve zahtev kapitalske ustreznosti, ki se uporabljajo za investicijska podjetja in kreditne institucije, pravil za njihov izračun in pravil za njihov bonitetni nadzor, države članice same ne morejo v zadostni meri doseči same in jih je zaradi obsega in učinkov predlaganih ukrepov mogoče bolje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme

([1]) UL C 234, 22.9.2005, str. 8.
([2]) UL C 52, 2.3.2005, str. 37.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. junija 2006.
([4]) UL L 141, 11.6.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).
([5]) UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

▼B

ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za dosego teh ciljev.

(6) Ustrezno je določiti različne zneske ustanovitvenega kapitala, odvisne od obsega dejavnosti, za opravljanje katerih so investicijska podjetja pooblaščena.

(7) Obstoječim investicijskim podjetjem bi moralo biti pod določenimi pogoji dovoljeno nadaljevanje njihovega poslovanja, čeprav ne dosegajo minimalnega zneska ustanovitvenega kapitala, določenega za nova investicijska podjetja.

(8) Države članice bi morale imeti možnost, da določijo strožja pravila od tistih, ki jih predvideva ta direktiva.

(9) Za nemoteno delovanje notranjega trga sta poleg zakonskih pravil potrebna tudi tesno in stalno sodelovanje ter znatno okrepljena konvergenca regulatornih in nadzorniških praks med pristojnimi organi držav članic.

(10) V sporočilu Komisije z dne 11. maja 1999 z naslovom ”Izvajanje okvira za finančni trg: akcijski načrt”, so navedeni različni cilji, ki jih je treba uresničiti za dokončno vzpostavitev notranjega trga. Evropski svet je v Lizboni dne 23. in 24. marca 2000 določil cilj, da je treba akcijski načrt uresničiti do leta 2005. Nova različica določb o lastnih sredstvih je bistvena sestavina akcijskega načrta.

(11) Ker se investicijska podjetja pri svojih poslih trgovanja soočajo z enakimi tveganji kot kreditne institucije, je ustrezno, da se zadevne določbe Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junij 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([1]) na enak način uporabljajo tudi za investicijska podjetja.

(12) Lastna sredstva investicijskih podjetij ali kreditnih institucij (v nadaljevanju skupaj ”institucije”) omogočajo absorpcijo izgub, ki niso pokrite z zadostnim dobičkom, za zagotovitev kontinuitete institucij in zaščito investitorjev. Lastna sredstva se tudi uporabljajo kot pomembno merilo za pristojne organe, predvsem pri ocenjevanju solventnosti institucij in za druge namene preudarnega ravnanja. Poleg tega si na notranjem trgu institucije neposredno konkurirajo druga drugi. Zato je zaradi krepitve finančnega sistema Skupnosti in preprečevanja izkrivljanja konkurence ustrezno določiti skupne osnovne standarde za lastna sredstva .

(13) Za namene iz uvodne izjave 12 je ustrezno, da se opredelitev lastnih sredstev uporabi kot podlaga v Direktivi 2006/48/ES, in da se določijo posebna dopolnilna pravila, ki upoštevajo različne sklope tržnega tveganja, povezane s kapitalskimi zahtevami.

(14) V zvezi s kreditnimi institucijami so bili že določeni skupni standardi za nadzor in spremljanje različnih vrst tveganj z Direktivo 2000/12/ES.

(15) S tega vidika bi bilo treba določbe o minimalnih kapitalskih zahtevah upoštevati v povezavi z drugimi posebnimi instrumenti, ki so prav tako namenjeni usklajevanju temeljnih tehnik nadzora institucij.

(16) Treba je razviti skupne standarde za tveganja na trgu, ki izhajajo iz poslovanja kreditnih institucij, in določiti dopolnilni okvir za nadzor nad tveganji, ki izhajajo iz poslovanja institucij, zlasti tveganj na trgu, in podrobneje pozicijskih tveganj, tveganj neizpolnitve nasprotne stranke in valutnih tveganj.

(17) Potrebno je določiti pristop ”trgovalne knjige”, ki vključuje pozicije v vrednostnih papirjih in ostalih finančnih instrumentih za

([1]) Glej stran 1 tega Uradnega lista.

▼B

namene trgovanja, in ki so predmet zlasti tveganj na trgu in izpostavljenosti v zvezi z določenimi finančnimi storitvami za stranke.

(18) S ciljem zmanjšati upravne ovire institucij z zanemarljivimi trgovinskimi posli tako v absolutnem kot relativnem pomenu, naj bi te institucije namesto zahtev iz Prilog I in II k tej direktivi uporabile Direktivo 2006/48/ES.

(19) Pomembno je, da naj bi spremljanje tveganj izpolnitve upoštevalo obstoj sistemov z ustrezno zaščito, ki zmanjšuje ta tveganja.

(20) Institucije naj bi v vsakem primeru upoštevale določbe te direktive glede kritja valutnih tveganj celotnega poslovanja. Uvedle naj bi se nižje kapitalske zahteve za pozicije v tesno soodvisnih valutah, ki so bodisi statistično potrjene bodisi izhajajo iz medvladnih sporazumov.

(21) Kapitalske zahteve za trgovce z blagom, vključno s tistimi trgovci, ki so trenutno izvzeti iz zahtev Direktive 2004/39/ES, bodo po potrebi skupaj s pregledom zgoraj omenjenega izvzetja pregledane v skladu s členom 65(3) navedene direktive.

(22) Cilj liberalizacije trgov plina in električne energije je tako gospodarsko kot tudi politično pomemben za Skupnost. Zato morajo biti kapitalske zahteve in druga pravila nadzora, ki jih morajo upoštevati podjetja, dejavna na teh trgih, sorazmerna in ne smejo zavirati uresničevanja cilja liberalizacije. Ta cilj je treba upoštevati zlasti pri izvajanju pregledov iz uvodne izjave 21.

(23) Obstoj notranjih sistemov za spremljanje in nadzor tveganj sprememb obrestne mere celotnega poslovanja institucij je posebej pomemben način zmanjševanja takšnih tveganj. Takšne sisteme naj bi nadzorovali pristojni organi.

(24) Ker Direktiva 2006/48/ES ne vzpostavlja skupnih pravil za spremljanje in nadzor velikih izpostavljenosti v dejavnostih, ki so zlasti predmet tveganj na trgu, bi bilo ustrezno določiti taka pravila.

(25) Operativno tveganje je pomembno tveganje, s katerim se soočajo kreditne institucije, in zahteva kritje z lastnimi sredstvi. Ob tem je pomembno upoštevati raznolikost institucij v EU tako, da se zagotovijo različni pristopi.

(26) Direktiva 2006/48/ES določa načelo konsolidacije. Ne vzpostavlja skupnih pravil za konsolidacijo finančnih institucij, ki se ukvarjajo z dejavnostmi, ki so pretežno predmet tveganj na trgu.

(27) Za zagotovitev primerne solventnosti institucij znotraj skupine, je bistveno, da se minimalne kapitalske zahteve upoštevajo na podlagi konsolidiranega finančnega stanja skupine. Za zagotovitev ustrezne razporeditve in razpoložljivosti lastnih sredstev znotraj skupine za namene zavarovanje investicij tam, kjer je potrebno, bi morale minimalne kapitalske zahteve veljati za posamezne institucije znotraj skupine, razen če je ta cilj možno učinkovito doseči na drugačen način.

(28) Direktiva 2006/48/ES se ne uporablja za skupine, ki vključujejo eno ali več investicijskih podjetij in nobene kreditne institucije. Zato naj se določi skupni okvir za uvedbo nadzora investicijskih podjetij na konsolidirani osnovi.

(29) Institucije bi morale zagotoviti notranji kapital, ki je glede na tveganja, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene, primeren po obsegu, kvaliteti in razporejenosti. V skladu s tem bi institucije morale imeti strategije in procese za ocenjevanje in ohranjevanje ustreznosti svojega notranjega kapitala.

(30) Pristojni organi naj bi ocenili ustreznost lastnih sredstev institucij, ob upoštevanju tveganj, katerim so slednje izpostavljene.

▼B

(31) Da bi notranji bančni trg učinkovito deloval, bi moral Odbor evropskih bančnih nadzornikov prispevati k dosledni uporabi te direktive in zbliževanju nadzornih praks na celotnem ozemlju Skupnosti ter institucijam Skupnosti vsako leto poročati o napredku.

(32) Da bi notranji trg deloval vedno bolj učinkovito je bistvena znatna okrepitev konvergence pri izvajanju in uporabi določb usklajevalne zakonodaje Skupnosti.

(33) Iz istega razloga ter zato, da se zagotovi, da institucije Skupnosti, ki so dejavne v več državah članicah, niso nesorazmerno obremenjene zaradi neprekinjenih pristojnosti pristojnih organov posameznih držav članic za izdajanje dovoljenj in nadzor, je nujno, da se znatno okrepi sodelovanje med pristojnimi organi. V tem okviru bi bilo treba okrepiti vlogo konsolidiranega nadzornika.

(34) Da bi notranji trg deloval vedno bolj učinkovito in da bi bile državljanom Unije zagotovljene primerne stopnje preglednosti morajo pristojni organi javno in na način, ki omogoča smiselno primerjavo, razkriti način izvajanja zahtev te direktive.

(35) Da bi okrepili tržno disciplino in spodbujali institucije, naj izboljšajo svojo tržno strategijo, kontrolo tveganj in notranjo upravno organizacijo, bi bilo treba predvideti primerno javno razkritje institucij.

(36) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(37) V Resoluciji z dne 5. februarja 2002 o izvajanju zakonodaje o finančnih storitvah ([2]) je Parlament izrazil željo, da bi Parlament in Svet imela enakovredno vlogo pri nadzoru delovanja Komisije kot izvršnega organa, s čemer bi bilo Parlamentu omogočeno izvajanje zakonodajnih pooblastil, opredeljenih v členu 251 Pogodbe. V slovesni izjavi, ki jo je istega dne pred Parlamentom podal njegov predsednik, je Komisija podprla izraženo željo Parlamenta. 11. decembra 2002 je Komisija predlagala spremembe Sklepa 1999/468/ES in nato predložila spremenjeni predlog 22. aprila 2004. Parlament meni, da njegova zakonodajna pooblastila v tem predlogu niso zagotovljena. Parlament meni, da bi Parlament in Svet morala imeti možnost, da v opredeljenem obdobju opravita oceno prenosa izvršnih pooblastil na Komisijo. V tem smislu je primerno, da se omeji obdobje, v katerem Komisija lahko sprejema izvedbene ukrepe. V tem smislu je primerno, da se omeji obdobje, v katerem Komisija lahko sprejema izvedbene ukrepe.

(38) Evropski parlament bi moral imeti tri mesece časa od prvega prejema osnutka predlogov sprememb in izvedbenih ukrepov za njihovo preučitev in oblikovanje mnenja. V nujnih in ustrezno utemeljenih primerih bi bilo možno ta čas skrajšati. Če pa Parlament v tem času sprejme resolucijo, bi morala Komisija osnutek predlogov ali ukrepov ponovno preučiti.

(39) Za preprečevanje motenj na trgih in zagotavljanje kontinuitete v skupnih stopnjah lastnih sredstev je primerno, da se predvidijo posebne prehodne ureditve.

(40) Ta direktiva upošteva temeljne pravice in spoštuje načela, priznana zlasti z Listino temeljnih pravic Evropske unije, kot splošna načela zakonodaje Skupnosti.

(41) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki predstavljajo znatno

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
([2]) UL C 284 E, 21.11.2002, str. 115.

▼B

spremembo v primerjavi s predhodnimi direktivami. Obveznost prenosa določb, ki ostajajo nespremenjene, izhaja iz predhodnih direktiv.

(42) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv v nacionalno zakonodajo, ki so navedeni v delu B Priloge VIII –

SPREJELA NASLEDNJO DIRECTIVO:

POGLAVJE I

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Oddelek 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Člen 1

1. Ta direktiva določa zahteve kapitalske ustreznosti, ki se uporabljajo za investicijska podjetja in kreditne institucije, pravila za njihov izračun in pravila za njihov bonitetni nadzor. Države članice zahteve iz te direktive uporabljajo za investicijska podjetja in kreditne institucije, kakor so opredeljene v členu 3.

2. Država članica lahko investicijskim podjetjem in kreditnim institucijam, ki jih je pooblastila, naloži dodatne ali strožje zahteve.

Člen 2

1. V skladu s členi 18, 20, 22 do 32, 34 in 39 te direktive se členi 68 do 73 Direktive 2006/48/ES smiselno uporabljajo za investicijska podjetja. Pri uporabi členov 70 do 72 Direktive 2006/48/ES o investicijskih podjetjih se vsako sklicevanje na nadrejeno kreditno institucijo v državi članici razume kot sklicevanje na nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici in vsako sklicevanje na nadrejeno kreditno institucijo EU kot sklicevanje na nadrejeno investicijsko podjetje EU.

Kadar ima kreditna institucija kot nadrejena družba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici, potem zahteve na konsolidirani osnovi v skladu s členi 71 do 73 Direktive 2006/48/ES veljajo izključno za to nadrejeno investicijsko podjetje.

Kadar ima investicijsko podjetje kot nadrejena družba nadrejeno kreditno institucijo v državi članici, potem zahteve na konsolidirani osnovi v skladu s členi 71 do 73 Direktive 2006/48/ES veljajo izključno za to nadrejeno kreditno institucijo.

Kadar ima finančni holding kot podrejena družba tako kreditno institucijo kot investicijsko podjetje, se za kreditno institucijo uporabljajo zahteve na podlagi konsolidiranega finančnega stanja finančnega holdinga.

2. Če skupina iz odstavka 1 ne vključuje kreditne institucije, se uporabi Direktiva 2006/48/ES v skladu z naslednjim:

(a) vsako sklicevanje na kreditne institucije se nadomesti s sklicevanjem na investicijska podjetja;

(b) v členih 125 in 140(2) Direktive 2006/48/ES se vsako sklicevanje na druge člene navedene direktive razlaga kot sklicevanje na Direktivo 2004/39/ES;

▼B

(c) za namene člena 39(3) Direktive 2006/48/ES se sklicevanje na Evropski odbor za bančništvo razlaga kot sklicevanje na Svet in Komisijo; in

(d) z odstopanjem od člena 140(1) Direktive 2006/48/ES in kadar skupina ne vključuje kreditne institucije, se prvi stavek navedenega člena nadomesti z naslednjim: ”Če investicijsko podjetje, finančni holding ali mešani holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki so zavarovalne družbe, pristojni organi in organi, pooblaščeni za izvajanje naloge nadzorovanja zavarovalnih družb, tesno sodelujejo.”.

Oddelek 2

Opredelitev pojmov

Člen 3

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ”kreditne institucije” pomenijo kreditne institucije, kakor so opredeljene v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES;

(b) ”investicijska podjetja” pomenijo institucije, kakor so opredeljene v členu 4(1)(1) Direktive 2004/39/ES, za katere veljajo zahteve, določene z navedeno direktivo, z izjemo:

(i) kreditnih institucij;

(ii) lokalnih podjetij, kakor so opredeljene v točki (p); in

(iii) podjetij, ki so zgolj pooblaščena za opravljanje storitve investicijskega svetovanja in/ali sprejemajo in posredujejo naročila investitorjev, brez posedovanja denarja ali vrednostnih papirjev strank, in ki zaradi tega ne morejo stopiti v dolžniško razmerje s svojimi strankami;

(c) ”institucije” pomenijo kreditne institucije in investicijska podjetja;

(d) ”priznana investicijska podjetja tretje države” pomenijo podjetja, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) podjetja, ki bi, če bi bile ustanovljene znotraj Skupnosti, spadale v okvir opredelitve investicijskega podjetja;

(ii) podjetja, ki so pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi; in

(iii) podjetja, za katere veljajo pravila, ki so pred pristojnimi organi vsaj tako stroga kot tista, določena v tej direktivi;

(e) ”finančni instrumenti” pomenijo pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument;

(f) ”nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici” pomeni investicijsko podjetje, ki ima kot podrejeno družbo institucijo ali finančno institucijo ali udeležbo v eni ali obeh takih družbah, in ki sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem za opravljanje storitev v isti državi članici, ali finančni holding, ustanovljen v isti državi članici;

(g) ”nadrejeno investicijsko podjetje EU” pomeni nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici, ki ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem za opravljanje storitev v kateri koli državi članici, ali finančni holding, ustanovljen v kateri koli državi članici;

(h) ”izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se trguje izven organiziranega trga (OTC)” pomenijo finančne instrumente, ki spadajo v seznam Priloge IV k Direktivi 2006/48/ES, razen tistih, katerim

▼B

se dodeli vrednost izpostavljenosti nič v skladu z odstavkom 6 dela 2 Priloge III k navedeni direktivi;

(i) ”organizirani trg” pomeni trg, kakor je opredeljen v členu 4(1)(14) Direktive 2004/39/ES;

(j) ”zamenljiv vrednostni papir” pomeni vrednostni papir, ki se lahko po izbiri imetnika zamenja za drugi vrednostni papir;

(k) ”nakupni bon” pomeni vrednostni papir, ki imetniku daje pravico, da do dne ali na dan zapadlosti nakupnega bona po vnaprej določeni ceni kupi osnovni instrument . Poravnava se lahko izvede bodisi z izročitvijo osnovnega instrumenta bodisi z denarnimi sredstvi;

(l) ”financiranje zalog” pomeni pozicije, ko se zaloge terminsko prodajo in se stroški financiranja vežejo do dne terminske prodaje;

(m) ”posel začasne prodaje” in ”začasnega nakupa” pomenita vsak posel, s katerim institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali blago ali zajamčene pravice do vrednostnih papirjev ali blaga, če to jamstvo izda priznana borza, s pravicami do teh vrednostnih papirjev in blaga in če dogovor ne dopušča instituciji, da bi prenesla ali zastavila določen vrednostni papir ali določeno blago več kot eni nasprotni stranki hkrati, pod obvezo, da jih ponovno odkupi – ali nadomestne vrednostne papirje ali blago iste vrste – po določeni ceni na določen dan v prihodnosti, ali ki bo določen s strani prenosnika, pri čemer gre v primeru institucije, ki prodaja vrednostne papirje ali blago za pogodbo o prodaji in povratnem nakupu, in v primeru institucije, ki kupuje vrednostne papirje, za pogodbo o odkupu in povratni prodaji;

(n) ”posel posoje vrednostnih papirjev ali blaga” in ”posel izposoje vrednostnih papirjev ali blaga” pomenita transakciji, pri kateri institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali blago ob pridobitvi ustreznega zavarovanja in kjer se izposojevalec zaveže vrniti enakovredne vrednostne papirje ali enakovredno blago na dogovorjen dan v prihodnosti ali na zahtevo prenosnika, pri čemer gre s strani institucije, ki prenaša vrednostne papirje ali blago za posojo vrednostnih papirjev ali blaga, in s strani institucije, na katero se ti prenesejo, za izposojo vrednostnih papirjev ali blaga;

(o) ”klirinški član” pomeni člana borze ali klirinške družbe, ki je v neposrednem pogodbenem odnosu s centralno nasprotno stranko (tržni garant);

(p) ”lokalno podjetje” pomeni podjetje, ki trguje za svoj račun s terminskimi pogodbami ali opcijami ali z drugimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter na gotovinskih trgih izključno z namenom varovanja pred tveganji na trgih izvedenih finančnih instrumentov, ali ki posluje za račune drugih članov teh trgov in za katero jamčijo klirinški člani istih trgov, če odgovornost za zagotavljanje izvajanja sklenjenih pogodb takšnih podjetij prevzamejo klirinški člani istih trgov;

(q) ”delta” pomeni pričakovano spremembo cene opcije kot dela majhne spremembe cene osnovnega finančnega instrumenta, na katerega se opcija nanaša;

(r) ”lastna sredstva” pomenijo lastna sredstva, kakor so opredeljena v Direktivi 2006/48/ES; in

(s) ”kapital” pomeni lastna sredstva.

Za uporabo nadzora na konsolidirani osnovi izraz ”investicijsko podjetje” vključuje investicijska podjetja iz tretjih držav.

Za namene točke (e), finančni instrumenti vključujejo tako osnovne finančne instrumente ali denarne instrumente kot izvedene finančne instrumente, katerih vrednost je vezana na ceno osnovnega finančnega

▼B

instrumenta ali tečaj ali indeks ali ceno druge osnovne postavke, in vključuje najmanj instrumente, navedene v oddelku C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES.

2. Izrazi ”nadrejena družba”, ”podrejena družba”, ”družba za upravljanje” in ”finančna institucija” zajemajo podjetja, opredeljena kot taka v členu 4 Direktive 2006/48/ES.

Izrazi ”finančni holding”, ”nadrejeni finančni holding v državi članici”, ”nadrejeni finančni holding EU” in ”družba za pomožne storitve” zajemajo podjetja, opredeljena kot taka v členu 4 Direktive 2006/48/ES, pri čemer se vsako sklicevanje na kreditne institucije razume kot sklicevanje na institucije.

3. Za namene uporabe Direktive 2006/48/ES za skupine, zajete v členu 2(1), ki ne vključujejo kreditne institucije, se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ”finančni holding” pomeni finančno institucijo, katere podrejene družbe so izključno ali pretežno investicijska podjetja ali druge finančne institucije, med katerimi je najmanj ena investicijsko podjetje, in ki ni mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih podjetij v finančnem konglomeratu ([1]);

(b) ”mešani poslovni holding” pomeni nadrejeno družbo, ki ni finančni holding ali investicijsko podjetje ali mešani finančni holding v smislu Direktive 2002/87/ES, katerega podrejene družbe zajemajo najmanj eno investicijsko podjetje; in

(c) ”pristojni organi” pomenijo nacionalne organe, ki so z zakonom ali podzakonskim aktom pooblaščeni za nadzorovanje investicijskih podjetij.

POGLAVJE II

Ustanovitveni kapital

Člen 4

V tej direktivi ”začetni kapital” vključuje postavke iz člena 57(a) in (b) Direktive 2006/48/ES.

Člen 5

1. Investicijsko podjetje, ki ne posluje s finančnimi instrumenti za lasten račun ali prevzema izdajo finančnih instrumentov z obveznostjo nakupa, vendar ki upravljajo z denarjem strank in/ali vrednostnimi papirji in ki ponujajo eno ali več izmed naslednjih storitev, ima ustanovitveni kapital v višini 125 000 EUR za:

(a) sprejemanje in prenos naročil vlagateljev za finančne instrumente;

(b) izvedbo naročil vlagateljev za finančne instrumente; ali

(c) upravljanje posameznih portfeljev naložb v finančnih instrumentih.

2. Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju, ki izvaja naročila investitorjev za finančne instrumente, dovolijo, da ima takšne instrumente na lasten račun, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) takšne pozicije nastanejo zgolj kot posledica neuspeha družbe, da popolnoma natančno izpolni naročila investitorjev;

([1]) UL L 35, 11.2.2003, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES.

▼B

(b) skupna tržna vrednost vseh takšnih pozicij je predmet praga, ki znaša 15 % ustanovitvenega kapitala družbe;

(c) družba izpolnjuje zahteve, določene v členih 18, 20 in 28; in

(d) takšne pozicije so po naravi naključni in začasni ter strogo omejeni na čas, ki je potreben za izvedbo transakcije.

Posedovanje pozicij, ki ne izhajajo iz trgovalne knjige, v finančnih instrumentih za namen investiranja lastnih sredstev se ne šteje za opravljanje storitev iz odstavka 1 ali storitev iz odstavka 3.

3. Države članice lahko znižajo znesek iz odstavka 1 na 50 000 EUR, če družba ni pooblaščena za upravljanje z denarjem ali vrednostnimi papirji strank, za opravljanje storitev na lasten račun ali izvedbo izdaje vrednostnih papirjev z obveznostjo odkupa.

Člen 6

Lokalne družbe imajo ustanovitveni kapital 50 000 EUR v kolikor uživajo svobodo ustanavljanja ali opravljanja storitev, določenih v členih 31 in 32 Direktive 2004/39/ES.

Člen 7

Družbe iz člena 3(1)(b)(iii) morajo imeti:

(a) ustanovitveni kapital 50 000 EUR;

(b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celo ozemlje Skupnosti, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo proti odgovornosti za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 1 000 000 EUR za vsak zahtevek in skupaj 1 500 000 EUR na leto za vse zahtevke; ali

(c) kombinacijo ustanovitvenega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno točkam (a) ali (b).

Komisija periodično revidira zneske iz prvega pododstavka, da bi upoštevala spremembe evropskega indeksa cen življenjskih potrebščin, kakor ga objavlja Eurostat, v skladu in hkrati s prilagoditvami po členu 4(7) Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju ([1]).

Člen 8

Če je družba iz člena 3(1)(b)(iii) registrirana tudi v skladu z Direktivo 2002/92/ES, mora izpolnjevati zahteve iz člena 4(3) navedene direktive in mora poleg tega kritje v eni od naslednjih oblik:

(a) ustanovitveni kapital v višini 25 000 EUR;

(b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celo ozemlje Skupnosti, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo proti odgovornosti za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 500 000 EUR za vsak zahtevek in skupaj 750 000 EUR na leto za vse zahtevke; ali

(c) kombinacijo ustanovitvenega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno točkam (a) ali (b).

([1]) UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

▼B

Člen 9

Vsa investicijska podjetja, razen teh iz členov 5 do 8, imajo ustanovitveni kapital v višini 730 000 EUR.

Člen 10

1. Z odstopanjem od členov 5(1), 5(3), 6 in 9, države članice lahko še naprej izdajajo pooblastila investicijskim podjetjem in družbam iz člena 6, ki so obstajala pred 31. decembrom 1995, in katerih lastna sredstva so manjša od nivoja ustanovitvenega kapitala, ki je zanje določen v členih 5(1), 5(3), 6 in 9.

Lastna sredstva takšnih družb ali investicijskih podjetij ne smejo pasti pod najvišjo referenčno stopnjo, izračunano po dnevu uradnega obvestila iz te direktive. Referenčna stopnja je povprečna dnevna stopnja lastnih sredstev, izračunana za obdobje šestih mesecev pred dnem izračuna. Referenčna stopnja se izračuna vsakih šest mesecev za ustrezno predhodno obdobje.

2. Če obvladovanje podjetja iz odstavka 1 prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki jo je predhodno obvladovala, morajo lastna sredstva tega podjetja doseči najmanj stopnjo, ki je zanjo določena v členih 5(1), 5(3), 6 in 9, razen v primeru prvega prenosa z dedovanjem po 31. decembru 1995 z odobritvijo pristojnih organov za največ 10 let po dnevu tega prenosa.

3. V nekaterih posebnih okoliščinah in z odobritvijo pristojnih organov v primeru združitve dveh ali več investicijskih podjetij in/ali podjetij iz člena 6 ni potrebno, da lastna sredstva podjetja, nastalega z združitvijo, dosežejo stopnjo iz členov 5(1), 5(3), 6 in 9. Vendar pa v vsakem obdobju, v katerem niso bile dosežene stopnje členov 5(1), 5(3), 6 in 9, lastna sredstva novega podjetja ne smejo pasti pod skupne lastna sredstva združenih družb ob njihovi združitvi.

4. Lastna sredstva investicijskih podjetij in družb iz člena 6 ne smejo pasti pod stopnjo iz členov 5(1), 5(3), 6 in 9 ter odstavkov (1) in (3) tega člena.

Če pa se zgodi, da lastna sredstva teh družb in investicijskih podjetij padejo pod to stopnjo, lahko pristojni organi, kjer to opravičujejo okoliščine, takšnim družbam in podjetjem odobrijo omejeno obdobje, da popravijo nastale razmere ali prenehajo opravljati svoje dejavnosti.

POGLAVJE III

Trgovalna knjiga

Člen 11

1. Trgovalna knjiga institucije zajema vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki so namenjene trgovanju ali varovanju drugih postavk trgovalne knjige, ki morajo biti prosti vseh bremen, da se lahko z njimi prosto trguje, ali za katere obstaja možnost varovanja pred tveganji.

2. Pozicije za namene trgovanja so tiste pozicije, ki jih institucija namerava v kratkem roku prodati in/ali katerih namen je ustvariti zaslužek iz dejanskih ali pričakovanih kratkoročnih sprememb med nakupno in prodajno ceno ali iz drugih sprememb cene ali obrestne mere. Izraz ”pozicije” zajema lastne pozicije in pozicije, ki izhajajo iz servisiranja strank ter vzdrževanja trga.

3. Namen trgovanja se dokaže na podlagi strategij, politik in postopkov, ki jih vzpostavi institucija za upravljanje pozicije ali portfelja v skladu z delom A Priloge VII.

▼B

4. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in nadzore za upravljanje – vrednotenje svoje trgovalne knjige v skladu z delom B Priloge VII.

5. V trgovalno knjigo se lahko vključijo notranja varovanja pred tveganji; v tem primeru se uporablja del C Priloge VII.

POGLAVJE IV

Lastna sredstva

Člen 12

▼M3

„Prvotna lastna sredstva“ pomenijo vsoto točk (a) do (ca), od katere se odšteje vsota točk (i), (j) in (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

▼B

Komisija do 1. januarja 2009 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ustrezen predlog za spremembo tega poglavja.

Člen 13

1. V skladu z odstavki 2 do 5 tega člena in členi 14 do 17 se lastna sredstva investicijskih podjetij in kreditnih institucij določijo v skladu z Direktivo 2006/48/ES.

Poleg tega se prvi pododstavek uporablja tudi za investicijska podjetja, ki nimajo ene izmed pravnih oblik iz člena 1(1) Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ([1]).

2. Z odstopanjem od odstavka 1, lahko pristojni organi tistim institucijam, ki so obvezane zadostiti zahteve iz členov 21 in 28 do 32 ter Prilog I in III do VI dovolijo uporabo alternativne določitve za lastna sredstva. Noben del pridobljenih lastnih sredstev se ne sme istočasno uporabiti za izpolnjevanje drugih zahtev.

Ta alternativna določitev je vsota postavk iz točk (a), (b) in (c) tega pododstavka minus postavka iz točke (d), z pri čemer je odštetje te postavke prepuščeno presoji pristojnih organov:

(a) lastna sredstva iz Direktive 2006/48/ES, med katera niso vključene samo točke (l) do (p) člena 57 navedene direktive, za tiste investicijska podjetja, ki morajo odšteti postavko (d) tega odstavka od vsote postavk (a) do (c) tega odstavka;

(b) čisti dobički iz trgovalne knjige institucije po odbitku vseh predvidenih odhodkov in dividend ob odštetju čistih izgub iz drugega poslovanja, pod pogojem, da ni noben od teh zneskov že vključen v postavko (a) tega odstavka kot ena od postavk pod točkama (b) ali (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES;

(c) podrejeni tuji kapital in/ali postavke iz odstavka 5 tega člena, za katere veljajo pogoji iz odstavkov 3 in 4 tega člena ter člena 14; in

(d) nelikvidna sredstva, kakor so opredeljena v členu 15.

3. Podrejeni tuji kapital iz točke (c) drugega pododstavka odstavka 2 ima najmanj dveletno začetno zapadlost. Ta kapital je v celoti vplačan in posojilna pogodba ne vključuje nobene klavzule, ki določa, da v posebnih okoliščinah razen v primeru prenehanja institucije postane dolg odplačljiv pred dogovorjenim rokom vračila, razen če pristojni organi ne odobrijo vračila. Niti glavnica niti obresti na takšen podrejeni

([1]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).

▼B

tuji kapital se ne moreta odplačati, če bi takšno odplačilo pomenilo, da bi v tem primeru lastna sredstva institucije znašali manj kot 100 % celotnih kapitalskih zahtev navedene institucije.

Poleg tega institucija pristojne organe obvesti o vseh vračilih takšnega podrejenega tujega kapitala takoj ko se njena lastna sredstva spustijo pod 120 % njenih celotnih kapitalskih zahtev.

4. Podrejeni tuji kapital iz točke (c) drugega pododstavka odstavka 2 ne sme preseči maksimuma 150 % prvotnih lastnih sredstev, ki ostanejo na razpolago za izpolnjevanje zahtev, izračunanih v skladu s členi 21 in 28 do 32 in Prilogami I do VI, in se lahko maksimumu približa le v posebnih okoliščinah, ki so sprejemljive za pristojne organe.

5. Pristojni organi lahko dovolijo, da institucije zamenjajo podrejeni tuji kapital iz točke (c) drugega pododstavka odstavka 2 s točkami (d) do (h) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

Člen 14

1. Pristojni organi lahko dovolijo investicijskim podjetjem, da prekoračijo prag za podrejen tuj kapital, določen v členu 13(4), če presodijo, da je po smotrnosti ustrezen in pod pogojem, da skupni znesek takšnega podrejenega tujega kapitala in postavk iz člena 13(5) ne presega 200 % prvotnih lastnih sredstev, ki ostane na razpolago za izpolnjevanje zahtev, izračunanih v skladu s členi 21 in 28 do 32 ter Prilogami I in III do VI ali 250 % istega zneska v primeru, če investicijska podjetja pri izračunavanju lastnih sredstev odštejejo postavko iz člena 13(2)(d).

2. Pristojni organi lahko dovolijo, da kreditna institucija prekorači prag za podrejeni tuji kapital, določen v členu 13(4), če presodijo, da je po smotrnosti ustrezen in pod pogojem, da skupni znesek takšnega podrejenega tujega kapitala in točk (d) do (h) člena 57 Direktive 2006/48/ES ne presega 250 % prvotnih lastnih sredstev, ki ostanejo na razpolago za izpolnjevanje zahtev, izračunanih v skladu s členi 28 do 32 ter Prilogami I in III do VI te direktive.

Člen 15

Nelikvidna sredstva iz točke (d) drugega pododstavka člena 13(2) vključujejo naslednje:

(a) opredmetena osnovna sredstva razen do te mere, da so zemljišča in zgradbe lahko vštete v posojila, katera varujejo,

(b) kapitalski deleži, kreditnih ali finančnih institucij, vključno s podrejenimi terjatvami do njih, ki se lahko vključijo v lastna sredstva navedenih institucij, razen če so bili odšteti skladno s točkami (l) do (p) člena 57 Direktive 2006/48/ES ali skladno s členom 16(d) te direktive;

(c) kapitalski deleži in druge naložbe v podjetja, ki niso kreditne ali finančne institucije, in ki niso takoj prodajni;

(d) izgube v podrejenih družbah;

(e) depoziti, z izjemo tistih, ki so na razpolago za vračilo v 90 dneh, in ki prav tako izključujejo plačila v zvezi s kritji terminskih pogodb in opcijami;

(f) posojila in druge terjatve, z izjemo tistih, ki bodo odplačana(-e) v 90 dneh; in

(g) zaloge, razen če so že predmet kapitalskih zahtev, ki niso manj stroge od tistih iz členov 18 in 20.

Za namene točke (b), če imajo institucije deleže v kreditni ali finančni instituciji samo začasno za namen finančne podpore za reorganizacijo ali rešitev te institucije, lahko pristojni organi uporabo tega člena

▼B

opustijo. Ravno tako jo lahko opustijo v zvezi s tistimi delnicami, ki so vključene v trgovalno knjigo investicijskega podjetja.

Člen 16

Investicijska podjetja, ki so del skupine, ki ji je bila dovoljena opustitev določb iz člena 22, izračunajo svoja lastna sredstva v skladu s členi 13 do 15 ob upoštevanju naslednjega:

(a) nelikvidna sredstva iz člena 13(2)(d) se odštejejo;

(b) izključitev iz točke (a) člena 13(2) ne zajema tistih komponent točk (l) do (p) člena 57 Direktive 2006/48/ES, ki jih poseduje investicijsko podjetje v zvezi s podjetji, vključenimi v obseg konsolidacije iz člena 2(1) te direktive;

(c) omejitve iz točk (a) in (b) člena 66(1) Direktive 2006/48/ES se izračunajo v zvezi s prvotnimi lastnimi sredstvi, od katerih so odštete komponente točk (l) do (p) člena 57 navedene direktive, kakor so navedene v točki (b) tega člena, ki so deli prvotnih sredstev teh podjetij; in

(d) komponente točk (l) do (p) člena 57 Direktive 2006/48/ES, navedene v točki (c) tega člena, se odštejejo od prvotnih lastnih sredstev in ne od vsote vseh postavk, kakor je določeno v točki (c) člena 66(12) navedene direktive za namene zlasti členov 13(4), 13(5) in 14 te direktive.

Člen 17

1. Kadar institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene Priloge II k tej direktivi v skladu s členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, potem se za namene izračuna iz oddelka 4 dela 1 Priloge VII Direktive 2006/48/ESuporablja naslednje:

(a) popravki vrednosti, opravljeni zaradi upoštevanja kreditne bonitete nasprotne stranke, se lahko vključijo v vsoto popravkov vrednosti in rezervacij, oblikovanih zaradi izpostavljenosti iz Priloge II; in

(b) na podlagi odobritve pristojnih organov, če je kreditno tveganje nasprotne stranke ustrezno upoštevano v vrednotenju pozicije, vključene v trgovalno knjigo, je znesek pričakovane izgube za izpostavljenost tveganju nasprotne stranke enak nič.

Za namene točke (a) se za take institucije te popravke vrednosti ne vključijo v lastna sredstva, razen v skladu z določbami tega odstavka.

2. Za namene tega člena se uporabljata člena 153 in 154 Direktive 2006/48/ES.

POGLAVJE V

Oddelek 1

Določila za obvladovanje tveganj

Člen 18

1. Institucije imajo lastna sredstva, ki so vedno višja od ali enaka vsoti naslednjega:

(a) kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu z metodami in določili iz členov 28 do 32 in s Prilogami I, II in VI in, če je primerno, s Prilogo V, za postavke trgovalne knjige; in

▼B

(b) kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu z metodami in določili, določenimi v Prilogah III in IV in, če je primerno, s Prilogo V, za celotno poslovanje.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi dovolijo, da institucije izračunajo kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige v skladu s členom 75(a) Direktive 2006/48/ES in odstavki 6, 7 in 9 Priloge II k tej direktivi, če obseg poslov trgovanja ustreza naslednjim zahtevam:

(a) posli trgovanja takšnih institucij običajno ne presegajo 5 % njihovega celotnega poslovanja;

(b) njihova skupna pozicija iz postavk trgovalne knjige običajno ne presega 15 000 000 EUR; in

(c) posli trgovanja takšnih institucij nikoli ne presežejo 6 % njihovega celotnega poslovanja in njihova skupna pozicija iz postavk trgovalne knjige nikoli ne presega 20 000 000 EUR.

3. Pri izračunu deleža, ki ga postavke trgovalne knjige predstavljajo v celotnem poslovanju kot v točkah (a) in (c) odstavka 2, se lahko pristojni organi sklicujejo ali na obseg kombiniranega bilančnega in zunajbilančnega poslovanja, izkaz uspeha ali lastna sredstva institucije ali pa na kombinacijo teh meril. Pri ocenjevanju obsega bilančnega in zunajbilančnega poslovanja se dolžniški vrednostni papirji zajemajo po njihovih tržnih cenah ali vrednostih njihovih glavnic, lastniški vrednostni papirji po njihovih tržnih cenah in izvedeni finančni instrumenti glede na nominalne ali tržne vrednosti njihovih osnovnih instrumentov. Dolge in kratke pozicije se seštejejo ne glede na njihov predznak.

4. V primeru, da institucija dlje časa presega enega od pragov ali oba praga iz odstavka 2(a) in (b) ali enega od pragov ali oba praga iz odstavka 2(c), se od nje zahteva, da izpolni zahteve iz odstavka 1(a) glede poslov trgovanja in obvesti pristojni organ.

Člen 19

1. Za namene odstavka 14 Priloge I lahko države članice po lastni presoji dodelijo utež 0 % dolžniškim vrednostnim papirjem, ki jih izdajo subjekti, navedeni v tabeli 1 Priloge I, če so dolžniški vrednostni papirji normirani in vplačani v domači valuti.

2. Z odstopanjem od odstavkov 13 in 14 Priloge I, lahko države članice določijo zahtevo za posebna tveganja za obveznice, ki spadajo pod odstavke 68 do 70 dela 1 Priloge VI Direktive 2006/48/ES, ki je enaka zahtevi za posebna tveganja za postavke kvalificiranih izdajateljev z enako preostalo dospelostjo kot takšna obveznica, zmanjšani v skladu z odstotki, podanimi v točki 71 dela 1 Priloge VI k navedeni direktivi.

3. Če pristojni organ kot primernega prizna investicijske sklade (CIU) iz tretje države, kakor je navedeno v odstavku 52 Priloge I, potem pristojni organ v drugi državi članici lahko uporabi to odobritev, ne da bi še sam opravil ocenjevanje.

Člen 20

1. V skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena ter členom 34 te direktive se zahteve iz člena 75 Direktive 2006/48/ES uporabljajo za investicijska podjetja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi investicijskim podjetjem, ki niso pooblaščene za opravljanje investicijskih storitev, navedenih v točkah 3 in 6 oddelka A Priloge I Direktive 2004/39/ES, dovoli, da oblikujejo lastna sredstva, ki so vedno višji od ali enaki naslednjemu:

▼B

(a) vsoti kapitalskih zahtev iz točk (a) do (c) člena 75 Direktive 2006/48/ES; in

(b) znesku, določenemu v členu 21 te direktive.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi investicijskim podjetjem, ki imajo ustanovitveni kapital, določen v členu 9, ki pa spadajo v eno od naslednjih kategorij, dovolijo, da oblikujejo lastna sredstva, ki so vedno višji od ali enaki vsoti kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu z zahtevami iz točk (a) do (c) člena 75 Direktive 2006/48/ES, in zneska, določenega v členu 21 te direktive:

(a) investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun zgolj zaradi izpolnjevanja ali izvrševanja naročila stranke ali zaradi pridobivanja vstopa v sistem kliringa in poravnave ali v priznano borzo, če delujejo v funkciji zastopnikov ali izvršujejo naročilo stranke; in

(b) investicijska podjetja:

(i) ki ne upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji strank;

(ii) ki prevzamejo samo trgovanje za svoj račun;

(iii) ki nimajo zunanjih kupcev;

(iv) katerih izvrševanje in poravnava poslov se izvaja pod odgovornostjo klirinške institucije, ki tudi jamči za te posle.

4. Za investicijska podjetja iz odstavkov 2 in 3 se še naprej uporabljajo druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem, določenim v Prilogi V Direktive 2006/48/ES.

5. Člen 21 se uporablja izključno za investicijska podjetja, za katere se uporabljata odstavka 2 ali 3 ali člen 46, in tako, kot je tam določeno.

Člen 21

Investicijska podjetja morajo imeti lastna sredstva v višini ene četrtine njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta.

Pristojni organi lahko to zahtevo uskladijo v primeru materialne spremembe v poslovanju podjetja od predhodnega leta.

Če podjetje še ne posluje eno leto vključno z dnem začetka poslovanja, znaša zahteva četrtino zneska stalnih splošnih stroškov predvidenih v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev na ta načrt.

Oddelek 2

Uporaba zahtev na konsolidirani osnovi

Člen 22

1. Pristojni organi, ki imajo nalogo, da nadzorujejo skupine iz člena 2 na konsolidirani osnovi, lahko od primera do primera opustijo uporabo kapitalskih zahtev na konsolidirani osnovi, pod pogojem, da:

(a) vsako investicijsko podjetje EU v taki skupini uporablja izračun lastnih sredstev iz člena 16;

(b) vsa investicijska podjetja v taki skupini spadajo v kategorije iz člena 20(2) in (3);

(c) vsako posamezno investicijsko podjetje EU v taki skupini izpolnjuje zahteve iz členov 18 in 20 ter hkrati od svojih lastnih sredstev odšteje vse pogojne obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in podjetij za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane; in

▼B

(d) kateri koli finančni holding, ki je nadrejena družba katerega koli investicijskega podjetje v taki skupini upravlja najmanj toliko kapitala, tukaj opredeljenega kot vsota točk (a) do (h) člena 57 Direktive 2006/48/ES, kot je vsota celotne knjigovodske vrednosti katerih koli deležev, podrejenih terjatev in instrumentov iz člena 57 navedene direktive v investicijskih podjetjih, finančnih institucijah, družbah za upravljanje in podjetij za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane, in skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in podjetij za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane.

Če so izpolnjena merila iz prvega pododstavka, ima vsako investicijsko podjetje EU vzpostavljene sisteme za spremljanje in nadzor virov kapitala in financiranja vseh finančnih holdingov, investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in podjetij za pomožne storitve v skupini.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi finančnim holdingom, ki so v taki skupini nadrejene družbe investicijskih podjetij, dovolijo, da uporabijo vrednost, ki je nižja od vrednosti, izračunane v skladu z odstavkom 1(d), vendar ni nižja od vsote zahtev iz členov 18 in 20, določene za posamezne investicijska podjetja, finančne institucije, družbe za upravljanje in podjetja za pomožne storitve, ki bi bili drugače konsolidirani, in od skupnega zneska vseh pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in podjetij za pomožne storitve, ki bi bili drugače konsolidirani. Za namene tega odstavka je kapitalska zahteva za investicijska podjetja iz tretjih držav, finančne institucije, družbe za upravljanje in podjetja za pomožne storitve evidenčna kapitalska zahteva.

Člen 23

Pristojni organi zahtevajo, da jih investicijska podjetja v skupini, kateri je bila priznana oprostitev obveznosti iz člena 22, obvestijo o vseh tveganjih, vključno s tistimi, ki so povezani s sestavo in viri njihovega kapitala in financiranja, ki bi lahko oslabili njihove finančne položaje. Če pristojni organi nato ocenijo, da finančni položaji teh investicijskih podjetij niso ustrezno zaščiteni, od njih zahtevajo, da sprejmejo ukrepe, ki po potrebi vključujejo tudi omejitve prenosa kapitala od teh podjetij na subjekte skupine.

Če pristojni organi izvzamejo celotno skupino, vključno s podjetji, ki se ne nahajajo na ozemlju države članice od obveznosti nadzora na konsolidirani osnovi iz člena 22, sprejmejo druge ustrezne ukrepe za spremljanje tveganj oziroma velikih izpostavljenosti.

Če pristojni organi opustijo uporabo kapitalskih zahtev na konsolidirani osnovi iz člena 22, se zahteve iz člena 123 in poglavja 5 naslova V Direktive 2006/48/ES uporabljajo na individualni osnovi in zahteve iz člena 124 navedene direktive se uporabljajo za nadzor posameznih investicijskih podjetij.

Člen 24

1. Z odstopanjem od člena 2(2) lahko pristojni organi izvzamejo investicijska podjetja iz konsolidirane kapitalske zahteve vzpostavljene z navedenim členom, pod pogojem, da so vsa investicijska podjetja v skupini pokrita s členom 20(2), in skupina ne vključuje kreditnih institucij.

2. Če so izpolnjene zahteve iz odstavka 1, se od nadrejenega investicijskega podjetja v državi članici zahteva, da oblikuje lastna sredstva na konsolidirani osnovi v obsegu, ki je vedno višji od ali enak naslednjima dvema zneskoma, izračunanima na osnovi konsolidiranega finanč-

▼B

nega položaja nadrejenega investicijskega podjetja in v skladu z oddelkom 3 tega poglavja:

(a) vsote kapitalskih zahtev iz točk (a) do (c) člena 75 Direktive 2006/48/ES; in

(b) zneska, predpisanega v členu 21 te direktive.

3. Če so izpolnjene zahteve iz odstavka 1, se od investicijskega podjetja, ki ga obvladuje finančni holding, zahteva, da oblikuje lastna sredstva na konsolidirani osnovi v obsegu, ki je vedno višji od ali enak večjemu od naslednjih dveh zneskov, izračunanima na osnovi konsolidiranega finančnega položaja finančnega holdinga in v skladu z oddelkom 3 tega poglavja:

(a) vsota kapitalskih zahtev, navedenih v členu 75(a) do (c) Direktive 2006/48/ES, in;

(b) znesek, predpisan v členu 21 te direktive.

Člen 25

Z odstopanjem od člena 2(2) lahko pristojni organi izvzamejo investicijska podjetja iz vzpostavljene konsolidirane kapitalske zahteve, pod pogojem, da vsa investicijska podjetja v skupini spadajo v investicijska podjetja, določena v členu 20(2) in (3), in skupina ne vključuje kreditnih institucij.

Če so izpolnjene zahteve iz prvega odstavka, se od nadrejenega investicijskega podjetja v državi članici zahteva, da oblikuje lastna sredstva na konsolidirani osnovi v obsegu, ki je višji od ali enak vsoti zahtev iz točk (a) do (c) člena 75 Direktive 2006/48/ES in zneska, predpisanega v členu 21 te direktive, izračunanega na osnovi konsolidiranega finančnega položaja nadrejenega investicijskega podjetja ter v skladu z oddelkom 3 tega poglavja.

Če so izpolnjene zahteve iz prvega odstavka, se od investicijskega podjetja, ki ga obvladuje finančni holding, zahteva, da oblikuje stalna lastna sredstva na konsolidirani osnovi v obsegu, ki je višji od ali vsaj enak vsoti zahtev iz točk (a) do (c) člena 75 Direktive 2006/48/ES, in znesku, navedenem v členu 21 te direktive, in izračunane na osnovi konsolidiranega finančnega položaja finančnega holdinga ter v skladu z oddelkom 3 tega poglavja.

Oddelek 3

Izračun konsolidiranih zahtev

Člen 26

1. Če se pravica opustitve obveznosti iz člena 22 ne uveljavlja, lahko pristojni organi za namen izračunavanja kapitalskih zahtev iz Prilog I in V in izpostavljenosti do strank iz členov 28 do 32 in Priloge VI, na konsolidirani osnovi dovolijo, da se pozicije trgovalne knjige ene institucije pobotajo s pozicijami trgovalne knjige druge institucije v skladu s pravili, ki so navedena v členih 28 do 32 Prilogah I, V in VI.

Poleg tega lahko pristojni organi dovolijo, da se pozicije v tuji valuti ene institucije pobotajo s pozicijami v tuji valuti druge institucije v skladu s pravili navedenimi v Prilogi III in/ali Prilogi V. Lahko tudi dovolijo, da se pozicije v blagu ene institucije pobotajo s pozicijami v blagu druge institucije v skladu s pravili navedenimi v Prilogi IV in/ali Prilogi V.

2. Pristojni organi lahko dovolijo pobotanje pozicij trgovalne knjige in pozicij v tuji valuti ter pozicij v blagu podjetij, ki se nahajajo v tretjih državah, če so bili obenem izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) ta podjetja so bila pooblaščena v tretjih državah in bodisi ustrezajo opredelitvi kreditnih institucij iz člena 4(1) Direktive 2006/48/ES bodisi so priznane investicijskega podjetja tretje države;

(b) takšna podjetja na posamezni osnovi ustrezajo predpisom kapitalske ustreznosti, enakim predpisom iz te direktive; in

(c) v zadevnih tretjih državah ne obstajajo predpisi, ki bi pomembno vplivali na prenos sredstev znotraj skupine.

3. Pristojni organi lahko dovolijo v odstavku 1 predvideno pobotanje med institucijami znotraj skupine, ki so bile pooblaščene v državi članici, pod pogojem, da:

(a) znotraj skupine obstaja zadovoljiva dodelitev kapitala; in

(b) uredbeni, pravni ali pogodbeni okvir, znotraj katerega delujejo, zagotavlja vzajemno finančno podporo znotraj skupine.

4. Nadalje lahko pristojni organi dovolijo pobotanje iz odstavka 1, med institucijami znotraj skupine, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3, in katero koli institucijo, vključeno v isto skupino, ki je bila pooblaščena v drugi državi članici, pod pogojem, da mora ta institucija izpolniti kapitalske zahteve iz členov 18, 20 in 28 na posamezni osnovi.

Člen 27

1. Pri izračunu lastnih sredstev na konsolidirani osnovi se uporablja člen 65 Direktive 2006/48/ES.

2. Pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, lahko priznajo veljavnost posebnih opredelitev lastnih sredstev, ki se uporabljajo za zadevne institucije v skladu s poglavjem IV pri izračunu njihovih konsolidiranih lastnih sredstev.

Oddelek 4

Spremljanje in nadzor velikih izpostavljenosti

Člen 28

▼M3

1. Institucije, razen investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo merila, določena v odstavku 2 ali 3 člena 20 te direktive, spremljajo in nadzorujejo velike izpostavljenosti v skladu s členi 106 do 118 Direktive 2006/48/ES.

▼B

2. Z odstopanjem od odstavka 1 institucije, ki računajo kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige v skladu s Prilogama I in II, in če je primerno, Prilogo V te direktive, spremljajo in nadzorujejo svoje velike izpostavljenosti skladno s členi 106 do 118 Direktive 2006/48/ES ob upoštevanju sprememb in dopolnitev iz členov 29 do 32 te direktive.

▼M3

_____

▼B

Člen 29

1. Izpostavljenost do posameznih oseb iz trgovalne knjige se izračuna kot seštevek naslednjih postavk:

(a) presežek – kjer je pozitiven – dolgih pozicij institucije nad kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih, ki jih izda zadevna oseba, kjer se neto pozicija v vsakem od teh finančnih instrumentov izračuna v skladu z metodami, določenimi v Prilogi I;

▼B

(b) neto izpostavljenost v primeru izvedbe prve prodaje dolžniških ali lastniških vrednostnih papirjev z obveznostjo odkupa; in

(c) izpostavljenosti zaradi transakcij, sporazumov in pogodb iz Priloge II z navedeno osebo, pri čemer se takšne izpostavljenosti izračunajo z metodo, določeno v navedeni prilogi, za izračun vrednosti izpostavljenosti.

Za namene točke (b) se neto izpostavljenost izračuna tako, da se iz obveznosti odkupa odštejejo tiste pozicije v dolžniških ali lastniških vrednostnih papirjih, ki so že bile prenesene na tretje osebe, ki so vrednostne papirje odkupile ali so se zavezale k njihovemu odkupu na podlagi uradnega sporazuma, zmanjšane s faktorji iz odstavka 41 Priloge I.

Za namene točke (b), do nadaljnje uskladitve pristojni organi zahtevajo, da institucije vzpostavijo sisteme za spremljanje in nadzor njihovih izpostavljenosti iz naslova prve prodaje dolžniških ali lastniških vrednostnih papirjev z obveznostjo odkupa v obdobju med prevzemom obveznosti in delovnim dnem 1 zaradi narave tveganj, ki izhajajo iz poslovanja na navedenih trgih.

Za namene točke (c) se členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES izključijo iz sklicevanja v odstavku 7 Priloge II te direktive.

2. Izpostavljenosti do skupin povezanih oseb iz trgovalne knjige se izračunajo kot seštevek izpostavljenosti do posameznih oseb v skupini, kakor je izračunano v odstavku 1.

Člen 30

1. Skupne izpostavljenosti do posameznih oseb ali skupin povezanih oseb se izračunajo kot seštevek izpostavljenosti iz trgovalne knjige in izpostavljenosti iz bančne knjige, ob upoštevanju členov 112 do 117 Direktive 2006/48/ES.

Pri izračunu izpostavljenosti iz postavk bančne knjige institucije predpostavijo, da je izpostavljenost, ki izhaja iz sredstev, ki so odštete od njihovih lastnih sredstev na podlagi točke (d) drugega pododstavka člena 13(2), enaka nič.

2. O skupnih izpostavljenostih institucije do posameznih oseb in skupin povezanih oseb, izračunanih v skladu z odstavkom 4, se poroča v skladu s členom 110 Direktive 2006/48/ES.

Razen v primeru poslov začasne prodaje/začasnega nakupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, izračun velikih izpostavljenosti do posameznih oseb in skupin povezanih oseb za namene poročanja ne vključuje priznavanja zavarovanja za zmanjšanje kreditnega tveganja.

3. Vsota izpostavljenosti do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb iz odstavka 1 se omeji v skladu s členi 111 do 117 Direktive 2006/48/ES.

▼M3

4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko pristojni organi dovolijo, da se sredstva iz terjatev in drugih izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretje države in priznanih klirinških hiš ter borz obravnavajo na enak način, kot je določeno v členu 111(1) Direktive 2006/48/ES oziroma v točki (c) člena 106(2) navedene direktive.

▼B

Člen 31

Pristojni organi lahko dovolijo, da se presežejo omejitve iz členov 111 do 117 Direktive 2006/48/ES, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M3

(a) izpostavljenost iz bančne knjige do zadevne osebe ali zadevne skupine oseb ne presega omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ki je izračunana glede na lastna sredstva, kakor je določeno v navedeni direktivi, tako da je presežek izključno iz postavk trgovalne knjige;

(b) institucija izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo za presežek v zvezi z omejitvijo iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, izračunano v skladu s Prilogo VI k tej direktivi;

▼B

(c) če preseganje traja 10 dni ali manj, izpostavljenost iz trgovalne knjige do navedene posamezne osebe ali skupine povezanih oseb ne sme preseči 500 % lastnih sredstev institucije;

(d) vsa preseganja, ki trajajo več kot 10 dni, v seštevku ne smejo preseči 600 % lastnih sredstev institucije, in;

▼M3

(e) institucije pristojne organe vsake tri mesece obveščajo o primerih preseganja omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES v preteklih treh mesecih.

V zvezi s točko (e) se za vsak primer preseganja omejitve sporoči znesek preseganja in ime osebe, pri kateri je prišlo do preseganja.

▼B

Člen 32

▼M3

1. Pristojni organi vzpostavijo postopke, s katerimi institucijam onemogočijo, da bi se namerno izognile dodatnim kapitalskim zahtevam, ki bi drugače nastale zaradi izpostavljenosti, ki presežejo omejitev iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom omenjenih izpostavljenosti na drugo družbo, ki lahko sodi v isto skupino ali ne, in/ali z navideznimi transakcijami za ukinitev izpostavljenosti med desetdnevnim obdobjem in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.

▼B

Pristojni organi obvestijo Svet in Komisijo o teh postopkih.

Institucije vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos z učinkom iz prvega pododstavka nemudoma sporoči pristojnim organom.

2. Pristojni organi lahko institucijam, ki jim je dovoljena uporaba alternativne določitve lastnih sredstev iz člena 13(2), dovolijo uporabo te določitve za namene členov 30(2), 30(3) in 31, pod pogojem, da morajo institucije izpolnjevati vse obveznosti iz členov 110 do 117 Direktive 2006/48/ES v zvezi z izpostavljenostmi, ki ne izvirajo iz trgovalne knjige, z uporabo lastnih sredstev, kakor je opredeljeno v navedeni direktivi.

Oddelek 5

Vrednotenje pozicij za namene poročanja

Člen 33

1. Za vse pozicije iz trgovalne knjige veljajo pravila preudarnega vrednotenja, kakor so določena v delu B Priloge VII. Ta pravila zahtevajo, da institucije zagotovijo, da vrednost, ki se uporabi za vsako od njenih pozicij iz trgovalne knjige, ustrezno odraža trenutno tržno vrednost. Nekdanja vrednost vsebuje ustrezno stopnjo gotovosti glede na dinamično naravo pozicij iz trgovalne knjige, glede na zahteve po boni-

▼B

tetni trdnosti in način delovanja ter glede na namen kapitalskih zahtev v zvezi s pozicijami iz trgovalne knjige.

2. Pozicije trgovalne knjige se vrednotijo vsaj dnevno.

3. V odsotnosti lahko dostopnih tržnih cen, lahko pristojni organi opustijo zahtevo iz odstavkov 1 in 2 in pri tem zahtevajo, da institucije uporabijo alternativne metode vrednotenja, pod pogojem, da te metode temeljijo na načelu previdnosti in so bile odobrene s strani pristojnih organov.

Oddelek 6

Upravljanje s tveganji in ocenjevanje kapitala

Člen 34

Pristojni organi zahtevajo, da vsako investicijsko podjetje poleg zahtev iz člena 13 Direktive 2004/39/ES izpolni zahteve iz členov 22 in 123 Direktive 2006/48/ES, ob upoštevanju določb o stopnjah uporabe iz členov 68 do 73 zadnje navedene direktive.

Oddelek 7

Dolžnost poročanja

Člen 35

1. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja in kreditne institucije pristojnim organom svojih matičnih držav članic predložijo vse potrebne podatke za presojo njihove skladnosti s pravili, sprejetimi v skladu s to direktivo. Države članice tudi zagotovijo, da mehanizmi notranjega nadzora in upravni ter računovodski postopki institucij kadar koli omogočajo preverjanje njihove skladnosti s pravili.

2. Investicijska podjetja pristojnim organom poročajo na način, ki ga določijo pristojni organi, vsaj enkrat mesečno v primeru družb iz člena 9, vsaj enkrat vsake tri mesece v primeru družb iz člena 5(1) in vsaj enkrat vsakih šest mesecev v primeru družb iz člena 5(3).

3. Ne glede na odstavek 2 morajo investicijska podjetja iz člena 5(1) in 9 priskrbeti podatke na konsolidirani ali subkonsolidirani osnovi samo enkrat vsakih šest mesecev.

4. Kreditne institucije morajo poročati na način, ki ga določijo pristojni organi tako pogosto, kakor to določa Direktiva 2006/48/ES.

5. Pristojni organi zahtevajo, da jim institucije nemudoma sporočijo, če nasprotne stranke pri poslih začasne prodaje/začasnega nakupa ali poslih posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ne izpolnjujejo svojih obveznosti.

▼M3

6. Investicijska podjetja so zajeta s pravili o enotni obliki, pogostosti in datumih poročanja iz člena 74(2) Direktive 2006/48/ES.

▼B

POGLAVJE VI

Oddelek 1

Pristojni organi

Člen 36

1. Države članice določijo organe, ki so pristojni za opravljanje dolžnosti iz te direktive. Države članice o tem obvestijo Komisijo in navedejo vse razporeditve dolžnosti.

2. Pristojni organi so državni organi ali telesa, ki jih nacionalni predpisi ali državni organi uradno priznavajo za del delujočega nadzornega sistema v državi članici.

3. Pristojnim organom se podelijo vsa pooblastila, ki so potrebna za izvajanje nalog, zlasti pooblastilo za nadzorovanje sestave trgovalne knjige.

Oddelek 2

Nadzor

Člen 37

1. Poglavje 4 naslova V Direktive 2006/48/ES se smiselno uporablja za nadzor investicijskih podjetij v skladu z naslednjim:

(a) sklicevanja na člen 6 Direktive 2006/48/ES se štejejo za sklicevanja na člen 5 Direktive 2004/39/ES;

(b) sklicevanja na člena 22 in 123 Direktive 2006/48/ES se štejejo za sklicevanja na člen 34 te direktive; in

(c) sklicevanja na člene 44 do 52 Direktive 2006/48/ES se štejejo za sklicevanja na člena 54 in 58 Direktive 2004/39/ES;

Če ima nadrejeni finančni holding EU kot podrejena družba tako kreditno institucijo kot investicijsko podjetje, se za nadzor institucij uporablja poglavje 4 naslova V Direktive 2006/48/ES tako, kot da se sklicevanje na kreditne institucije nanaša na institucije.

2. Člen 129(2) Direktive 2006/48/ES se uporablja tudi za priznanje notranjih modelov institucij v skladu s Prilogo V te direktive, če zahtevo predložijo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali nadrejeno investicijsko podjetje EU in njegove podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU skupaj.

Obdobje za priznanje iz prvega pododstavka je šest mesecev.

Člen 38

1. Pristojni organi držav članic tesno sodelujejo pri opravljanju dolžnosti iz te direktive, zlasti če se investicijske storitve zagotavljajo na osnovi svobode zagotavljanja storitev ali z ustanovitvijo podružnic.

Pristojni organi si na zahtevo medsebojno posredujejo vse informacije, ki bi lahko olajšale nadzor kapitalske ustreznosti institucij, zlasti preverjanje upoštevanja predpisov, opredeljenih v tej direktivi.

2. Za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, predvideno v tej direktivi, veljajo naslednje obveznost i varovanja poslovnih skrivnosti:

▼B

(a) za investicijska podjetja, tiste obveznosti varovanja poslovnih skrivnosti iz členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES; in

(b) za kreditne institucije tiste iz členov 44 do 52 Direktive 2006/48/ES.

▼M3

3. Člen 42a Direktive 2006/48/ES, razen točke (a) odstavka 1, se smiselno uporablja za nadzor investicijskih podjetij, razen če investicijska podjetja izpolnjujejo merila, določena v členu 20(2), 20(3) ali 46(1) te direktive.

▼B

POGLAVJE VII

Razkritje

Člen 39

Za investicijska podjetja se uporabljajo zahteve iz poglavja 5 naslova V Direktive 2006/48/ES.

POGLAVJE VIII

Oddelek 1

Člen 40

Za namene izračuna minimalnih kapitalskih zahtev za tveganje nasprotne stranke v skladu s to direktivo in za namene izračuna kreditnega tveganja v skladu z Direktivo 2006/48/ES ter brez poseganja v določbe šestega odstavka drugega dela Priloge III k navedeni direktivi, se izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretjih držav in izpostavljenosti do priznanih klirinških družb in borz obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij.

Oddelek 2

Izvršilna pristojnost

Člen 41

1. Komisija odloča o vseh tehničnih prilagoditvah na naslednjih področjih ►M1 ———— ◄:

(a) pojasnitev opredelitev pojmov iz člena 3 za zagotovitev enotne uporabe te direktive;

(b) pojasnitev opredelitev pojmov iz člena 3 za upoštevanje dogajanja na finančnih trgih;

(c) prilagoditev zneskov ustanovitvenega kapitala iz členov 5 do 9 in zneskov iz člena 18(2) za upoštevanje dogajanja na gospodarskem in monetarnem področju;

(d) prilagoditev kategorij investicijskih podjetij v členu 20(2) in (3) za upoštevanje dogajanja na finančnih trgih;

(e) pojasnitev opredelitev iz člena 21 za zagotovitev enotne uporabe te direktive;

(f) uskladitev terminologije in določitev opredelitev v skladu s poznejšimi pravnimi akti o institucijah in povezanih zadevah;

▼B

(g) prilagoditev tehničnih določb v Prilogah I do VII zaradi dogajanja na finančnih trgih, merjenja tveganja ter računovodskih standardov in zahtev, ki upoštevajo zakonodajo Skupnosti, ali v zvezi z zbliževanjem nadzornih praks; ali

(h) tehnične prilagoditve za upoštevanje rezultatov pregleda iz člena 65(3) Direktive 2004/39/ES.

▼M1

2. Ukrepi iz odstavka 1, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 42(2).

▼B

Člen 42

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES [1] z dne 5. novembra 2003 (v nadaljnjem besedilu ”odbor”).

▼M1

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Komisija do 31. decembra 2010 in nato najmanj vsaka tri leta pregleda določbe o svojih izvedbenih pooblastilih in Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o delovanju teh pooblastil. Poročilo obravnava zlasti vprašanje, ali naj Komisija predlaga spremembe k tej direktivi, da se tako zagotovi ustrezen obseg izvedbenih pooblastil, ki so podeljena Komisiji. Zaključek o tem, ali je sprememba potrebna, spremlja podrobna obrazložitev. Če je to potrebno, je poročilu priložen zakonodajni predlog, ki spreminja določbe, ki Komisiji podeljujejo izvedbena pooblastila.

▼B

Oddelek 3

Prehodne določbe

Člen 43

Člen 152(1) do (7) Direktive 2006/48/ES se v skladu s členom 2 in oddelkoma 2 in 3 poglavja V te direktive uporablja za investicijska podjetja, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene Priloge II te direktive, v skladu s členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES ali z uporabo naprednega pristopa iz člena 105 navedene direktive za izračun svojih kapitalskih zahtev za operativno tveganje.

Člen 44

Za investicijska podjetja, katerih ustrezni kazalec za poslovno področje trgovanja in prodaje do 31. decembra 2012 predstavlja vsaj 50 % vsote ustreznih kazalcev za vsa poslovna področja, izračunane v skladu s členom 20 te direktive in odstavkov 1 do 7 dela 2 Priloge X k Direktivi 2006/48/ES, lahko države članice uporabijo odstotek 15 % za poslovno področje ”trgovanje in prodaja”.

Člen 45

1. Pristojni organi lahko investicijskim podjetjem dovolijo, da presežejo zgornje meje velikih izpostavljenosti iz člena 111 Direktive

[1] UL L 3, 7.1.2004, str. 36.

▼B

2006/48/ES. Investicijskim podjetjem ni treba upoštevati vseh prekoračitev pri izračunu kapitalskih zahtev, ki presegajo te omejitve, kakor je predvideno v členu 75(b) navedene direktive. Takšno presojanje bo veljalo do ►M3 31. decembra 2014 ◄ ali do začetka veljave morebitnih sprememb v zvezi z obravnavo velikih izpostavljenosti, skladnih s členom 119 Direktive 2006/48/ES, če bodo te spremembe začele veljati pred zgornjim datumom. Za presojanje morajo biti izpolnjeni pogoji (a) do (d):

(a) investicijsko podjetje zagotavlja investicijske storitve ali izvaja investicijske dejavnosti, povezane s finančnimi instrumenti, naštetimi v odstavkih 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES;

(b) investicijsko podjetje teh investicijskih storitev ne zagotavlja ali teh investicijskih dejavnosti ne izvaja za majhne stranke investitorje ali v njihovem imenu;

(c) kršitve omejitev iz uvodnega dela tega odstavka so povezane z izpostavljenostmi, izvirajočimi iz pogodb, ki so po točki (a) finančni instrumenti in povezani z blagom ali osnovnimi instrumenti v smislu odstavka 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES (MiFID) ter se izračunavajo v skladu s Prilogama III in IV Direktive 2006/48/ES, ali v povezavi z izpostavljenostmi, ki izhajajo iz pogodb o poravnavi blaga ali emisijskih pravicah; in

(d) investicijsko podjetje ima dokumentirano strategijo upravljanja, zlasti za nadzorovanje in omejevanje tveganj, ki izhajajo iz koncentracije izpostavljenosti. Investicijsko podjetje mora nemudoma obvestiti pristojne organe o tej strategiji in o vseh njenih bistvenih spremembah. Investicijsko podjetje sprejme ustrezne ukrepe, da zagotovi stalno spremljanje bonitete kreditojemalcev glede na njihov vpliv na tveganje koncentracije. Investicijsko podjetje se mora biti na podlagi teh ukrepov sposobno primerno in pravočasno odzivati na morebitno poslabšanje bonitete.

2. Če investicijsko podjetje preseže notranje zgornje omejitve, določene v skladu s strategijo iz točke (d) odstavka 1, mora pristojne organe nemudoma obvestiti o vrsti in obsegu prekoračitve ter o nasprotni stranki.

Člen 46

Z odstopanjem od člena 20(1) se lahko pristojni organi do 31. decembra 2011 v posameznih primerih odločijo, da ne bodo uporabili kapitalskih zahtev, ki izhajajo iz točke (d) člena 75 Direktive 2006/48/ES, za investicijska podjetja, za katera člen 20(2) in (3) ne velja, katerih skupne pozicije trgovalne knjige nikoli ne presegajo 50 000 000 EUR in pri katerih povprečno število aktivno zaposlenih v finančnem letu ne preseže 100.

Namesto tega je kapitalska zahteva enaka vsaj najnižji vrednosti:

(a) kapitalskih zahtev, ki izhajajo iz točke (d) člena 75 Direktive 2006/48/ES; in

(b) 12/88 od višje vrednosti naslednjega:

  (i) vsote kapitalskih zahtev po točkah (a) do (c) člena 75 Direktive 2006/48/ES; in

  (ii) zneska, določenega v členu 21 te direktive, ne glede na člen 20(5).

Če se uporablja točka (b), se uporabi posamezno povečanje najmanj na letni osnovi.

Z uporabo tega odstopanja se raven kapitalskih zahtev za investicijsko podjetje v primerjavi z zahtevami 31. decembra 2006 ne zniža, razen če

▼B

takšno znižanje je upravičeno zaradi zmanjšanega obsega poslovanja investicijskega podjetja.

Člen 47

Do ►M3 31. decembra 2010 ◄ ali drugega zgodnejšega datuma, ki ga določijo pristojni organi za vsak primer posebej, lahko institucije, ki so v skladu z odstavkom 1 Priloge V prejele priznanje modela za posebno pozicijsko tveganje pred 1. januarjem 2007, na podlagi tega obstoječega priznanja obravnavajo ►M3 odstavka 4 in 8 Priloge VIII ◄ k Direktivi 93/6/EGS, kot sta navedena odstavka veljala pred 1. januarjem 2007.

Člen 48

1. Določbe o kapitalskih zahtevah iz te direktive in Direktive 2006/48/ES ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v odstavkih 5,6,7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, in za katere se dne 31. decembra 2006 Direktiva 93/22/EGS ([1]) ni veljala. Izjema velja do ►M3 31. decembra 2014 ◄ ali do začetka veljave morebitnih sprememb v skladu z odstavkoma 2 in 3, če bodo te spremembe začele veljati pred zgornjim datumom.

2. V okviru revizije, zahtevane v členu 65(3) Direktive 2004/39/ES, Komisija na podlagi javnih posvetovanj in v luči razprav s pristojnimi organi poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o:

(a) ustrezni ureditvi skrbnega nadzora investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali z izvedenimi finančnimi instrumenti, navedenimi pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES; in

(b) smotrnost spreminjanja Direktive 2004/39/ES zaradi ustvarjanja nove kategorije investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih s finančnimi instrumenti, navedenimi pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES v zvezi z oskrbo z energijo (vključno z elektriko, premogom, plinom in nafto).

3. Na podlagi poročila iz odstavka 2 lahko Komisija da predloge za ustrezno spremembo te direktive in Direktive 2006/48/ES.

Oddelek 4

Končne določbe

Člen 49

1. Države članice do 31. decembra 2006 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 2, 3, 11, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 43, 44, 50 in Prilogami I, II, III, V, VII. Besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo takoj posredujejo Komisiji.

Navedeni predpisi se začnejo uporabljati od 1. januarja 2007.

([1]) Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (UL L 141, 11.6.1993, str. 27). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES.

▼B

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se sklicevanja v obstoječih zakonih in drugih predpisih na direktive, ki jih ta direktiva razveljavlja, štejejo za sklicevanja na to direktivo.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih določb nacionalnih predpisov sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 50

1. Člen 152(8) do (14) Direktive 2006/48/ES se smiselno uporablja za namene te direktive v skladu z naslednjimi določbami, ki veljajo, če se uporablja diskrecijo iz člena 152(8) Direktive 2006/48/ES:

(a) sklicevanja v odstavku 7 Priloge II k tej direktivi na Direktivo 2006/48/ES se štejejo za sklicevanja na Direktivo 2000/12/ES v obliki navedene direktive, v kakršni je bila pred 1. januarjem 2007; in

(b) odstavek 4 Priloge II k tej Direktivi se uporablja v obliki, v kakršni je bil pred 1. januarjem 2007.

2. Člen 157(2) Direktive 2006/48/ES se smiselno uporablja za namene členov 18 in 20 te direktive.

Člen 51

Komisija do 1. januarja 2011 pregleda in poroča o uporabi te direktive ter svoje poročilo skupaj z ustreznimi predlogi sprememb predloži Parlamentu in Svetu.

Člen 52

Direktiva 93/6/EGS, spremenjena z direktivami, naštetimi v delu A Priloge VIII, se razveljavi brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv iz dela B Priloge VIII v nacionalno zakonodajo.

Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IX.

Člen 53

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 54

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV ZA POZICIJSKO TVEGANJE

SPLOŠNE DOLOČBE

Ugotavljanje neto pozicije

1. Presežna vrednost dolgih (kratkih) pozicij institucije nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istovrstnih lastniških, dolžniških in zamenljivih vrednostnih papirjih ter identičnih finančnih terminskih pogodbah (finančni futures), opcijah, nakupnih bonih, kritih nakupnih bonih je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije pristojni organi dovolijo, da se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z odstavki 4 do 7 obravnavajo kot pozicije v osnovnih (ali hipotetičnih) vrednostnih papirjih. Lastni dolžniški instrumenti institucije se pri izračunavanju posebnega pozicijskega tveganja iz odstavka 14 ne upoštevajo.

2. Ne dovoli se nobeno pobotanje med zamenljivim vrednostnim papirjem in pozicijo v njegovem osnovnem finančnem instrumentu, razen če pristojni organi izberejo pristop, ki upošteva verjetnost izvršitve zamenjave določenega zamenljivega vrednostnega papirja ali če je izpolnjena kapitalska zahteva za kritje vsakršne izgube, ki bi lahko izhajala iz zamenjave.

3. Vse neto pozicije, ne glede na njihov predznak, je treba vsak dan pred njihovim seštevkom spremeniti v valuto poročanja institucije po tržnem deviznem tečaju pred njegovim agregiranjem

Posebni instrumenti

4. Terminske pogodbe, na obrestno mero, dogovori o terminski obrestni meri („Forward Rate Agreements“ – FRA) in pogodbe o terminskem nakupu ali prodaji dolžniških instrumentov se obravnavajo kot kombinacije dolgih in kratkih pozicij. Dolga pozicija terminske pogodbe na obrestno mero se tako obravnava kot kombinacija sposojenega sredstva, ki zapade na dan poravnave terminske pogodbe, in lastnega sredstva, katerega dan zapadlosti je enak dnevu zapadlosti instrumenta ali hipotetične pozicije, na katero se terminska pogodba nanaša. Podobno se prodan dogovor o terminski obrestni meri obravnava kot dolga pozicija z dnem zapadlosti, ki je enak dnevu poravnave plus pogodbeno obdobje, in kot kratka pozicija s sovpadajočim dnevom zapadlosti in poravnave. Tako sposojena sredstva kot tudi lastna sredstva se vključijo v prvo kategorijo, določeno v tabeli 1 v odstavku 14 za izračun potrebnega kapitala v zvezi s posebnim pozicijskim tveganjem za terminske pogodbe na obrestno mero in dogovore o terminski obrestni meri. Pogodba o terminskem nakupu dolžniškega instrumenta se obravnava kot kombinacija sposojenega instrumenta, ki zapade na dan poravnave, in dolgo (promptno) pozicijo v samem dolžniškem instrumentu. Sposojeno sredstvo se vključi v prvo kategorijo, določeno v tabeli 1 v odstavku 14 za namene posebnega tveganja, dolžniško sredstvo pa v zanj ustrezni stolpec v isto tabelo.

   Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za terminske pogodbe, s katerimi se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to zagotavlja natančno merilo tveganja iz naslova terminske pogodbe in da je vsaj enako kapitalski zahtevi za terminsko pogodbo, če se ta izračuna po metodi iz te priloge ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V. Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za pogodbo z OTC izvedenimi finančnimi instrumenti, ki upošteva določbe tega odstavka in jo poravna priznana klirinška družba, enaka kritju, ki ga zahteva klirinška družba, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja iz naslova pogodbe z izvedenimi finančnimi instrumenti in je najmanj enako kapitalski zahtevi iz zadevne pogodbe, če se ta izračuna po metodi iz te priloge ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V.

   Za namene tega odstavka „dolga pozicija“ pomeni pozicijo, v kateri je institucija fiksirala obrestno mero, ki jo bo prejela enkrat v prihodnosti, in „kratka pozicija“ pomeni pozicijo, v kateri je fiksirala obrestno mero, ki jo bo enkrat v prihodnosti plačala.

▼B

5. Opcije na obrestne mere, dolžniške finančne instrumente, lastniške finančne instrumente, delniške indekse, finančne terminske pogodbe, zamenjave in tuje valute se obravnavajo kot pozicije, katerih vrednost je enaka vrednosti osnovnega finančnega instrumenta, na katerega se opcija nanaša, pomnoženega s svojo delto za namene te priloge. Slednje pozicije se lahko pobotajo z nasprotnimi v istovrstnih osnovnih vrednostnih papirjih ali izvedenih finančnih instrumentih. Uporabljena delta je delta borze, delta, ki jo izračunajo pristojni organi, ali delta, ki jo izračuna institucija sama za OTC opcije ali v primeru, da delta ni na voljo, ob odobritvi pristojnih organov, ki ocenijo, da je institucija uporabila primeren model.

   Vendar pristojni organi lahko predpišejo, da morajo institucije svoje delte izračunavati po metodologiji, ki jo določijo pristojni organi.

   Z izjemo delta tveganj je nujno se zavarovati tudi pred drugimi tveganji, povezanimi z opcijami. Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za izdano opcijo, s katero se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to zagotavlja natančno merilo tveganja povezano z opcijo in je najmanj enako kapitalski zahtevi do opcije, če se ta izračuna po metodi, navedeni v tej prilogi ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V. Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za OTC opcijo na blago, ki jo poravna priznana klirinška družba, in za katero pristojni organi ugotovijo, da je enaka kritju, ki ga zahteva klirinška družba, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja povezano z opcijo in je najmanj enako kapitalski zahtevi za OTC opcijo, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge, ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V. Poleg tega pristojni organi lahko dovolijo, da je kritje kupljene opcije, s katero se trguje na borzi ali OTC opcije, enako, enako kapitalski zahtevi osnovnega instrumenta opcije, pod pogojem, da izračunano kritje ne presega tržne vrednosti opcije. Kapitalska zahteva za izdano OTC opcijo se določi v skladu z osnovnim instrumentom opcije.

6. Nakupni boni, ki so vezani na dolžniške in lastniške finančne instrumente, se obravnavajo na isti način kot opcije iz odstavka 5.

7. Zamenjave se zaradi tveganja spremembe obrestne mere obravnavajo na isti osnovi kot bilančna sredstva. Tako se zamenjava na obrestno mero, po kateri institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, obravnava kot istovetna z dolgo pozicijo pri instrumentih s spremenljivo obrestno mero, katerega rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere, in s kratko pozicijo pri instrumentih s fiksno obrestno mero in isto zapadlostjo, kot jo ima sama zamenjava .

A. OBRAVNAVA PRODAJALCA ZAVAROVANJA

8. Razen če ni drugače določeno, je treba pri izračunu kapitalske zahteve za tržno tveganje stranke, ki prevzame kreditno tveganje („prodajalec zavarovanja“), uporabiti nominalni znesek kreditnega izvedenega finančnega instrumenta. Pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje se razen pri zamenjavi skupnih donosov namesto zapadlosti obveznosti uporablja zapadlost kreditnega finančnega izvedenega instrumenta. Pozicije se določijo na naslednji način:

   (i) zamenjava skupnih donosov za splošno tveganje ustvari dolgo pozicijo referenčni obveznosti in kratko pozicijo v državni obveznici, katere rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere in ki ji je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s Prilogo VI Direktive 2006/48/ES. Poleg tega za posebno tveganje ustvari dolgo pozicijo v referenčni obveznosti;

   (ii) kreditna zamenjava ne ustvari pozicije za splošno tveganje. Za namene posebnega tveganja mora institucija evidentirati sintetično dolgo pozicijo v obveznosti referenčnega subjekta, razen če izvedeni finančni instrument ima določeno bonitetno oceno in ustreza pogojem kvalificiranega dolga. V tem primeru se izkaže dolga pozicija v izvedenem finančnem instrumentu. Če plačilo premije ali obresti zapade po kreditni zamenjavi, morajo biti ti denarni tokovi predstavljeni kot hipotetične pozicije v državnih obveznicah;

   (iii) kreditni zapis za eno samo izpostavljenost za splošno tveganje ustvari dolgo pozicijo v samem kreditnem zapisu, kot obrestni produkt. Za namene posebnega tveganja se ustvari sintetična dolga pozicija v obveznosti referenčnega subjekta. Dodatna dolga pozicija se ustvari na posebno tveganje izdajatelja zapisa. Če ima kreditni zapis zunanjo

▼B

bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za kvalificiran dolg, se lahko evidentira ena sama dolga pozicija povezana s posebnim tveganjem zapisa;

(iv) poleg dolge pozicije, povezana s posebnim tveganjem izdajatelja zapisa, kreditni zapis za skupino izpostavljenosti, ki zagotavlja sorazmerno zavarovanje teh izpostavljenosti, ustvari pozicijo v vsakem referenčnem subjektu, pri čemer je skupni nominalni znesek pogodbe razporejen po vseh pozicijah glede na delež v skupnem evidenčnem znesku, ki ga predstavlja vsaka izpostavljenost v odnosu do referenčnega subjekta. Če se lahko izbere več kot ena obveznost referenčnega subjekta, se posebno tveganje določi z obveznostjo z največjo utežjo tveganja;

Če ima kreditni zapis za skupino izpostavljenosti zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje kvalificiranega dolga, se lahko evidentira ena sama dolga pozicija, povezana s posebnim tveganjem zapisa; in

(v) kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega neplačila ustvari pozicijo v višini nominalnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta. Če je obseg največjega plačila po kreditnem dogodku nižji od kapitalske zahteve, izračunane v skladu s prvim stavkom te točke, se lahko kot kapitalska zahteva za posebno tveganje uporabi maksimalni znesek plačila.

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi drugega neplačila ustvari pozicijo v višini nominalnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta, zmanjšane za ena (tiste z najnižjo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje). Če je obseg največjega plačila po kreditnem dogodku nižji od kapitalske zahteve, izračunane v skladu s prvim stavkom tega pododstavka, se lahko kot kapitalska zahteva za posebno tveganje uporabi ta znesek.

Če ima kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega ali drugega neplačila zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za kvalificiran dolg, potem prodajalec zavarovanja izračuna eno samo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki odraža oceno kreditnega izvedenega finančnega instrumenta.

▼M2

B. OBRAVNAVA KUPCA ZAVAROVANJA

Za stranko, ki prenese kreditno tveganje („kupca zavarovanja“), se pozicije določijo kot zrcalna slika prodajalca zavarovanja, z izjemo kreditnega zapisa (ki ne ustvari kratke pozicije izdajatelja). Če v danem trenutku obstaja prodajna opcija v kombinaciji s stopnjevanjem, se tak trenutek obravnava kot zapadlost zavarovanja. V primeru prvega neplačila kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov n-tega neplačila se namesto načela zrcalne slike uporabi naslednji postopek.

Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila

Če institucija pridobi kreditno zavarovanje za več referenčnih subjektov na osnovi kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pod pogoji, da prvo neplačilo med sredstvi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija v skladu s tabelo 1 te priloge izravna posebno tveganje referenčnega subjekta z najnižjo zahtevo za posebno tveganje med osnovnimi referenčnimi subjekti.

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila

Če n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo s kreditnim zavarovanjem, lahko kupec zavarovanja edino izravna posebno tveganje, če je bilo zavarovanje pridobljeno za neplačila 1 do n-1, ali če so se n-1 neplačila že zgodila. V teh primerih se uporablja metodologija, določena zgoraj, za kreditne izvedene finančne instrumente na podlagi prvega neplačila, ustrezno spremenjena za produkte n-tega neplačila.

▼B

9. Institucije, ki tržno vrednotijo in upravljajo tveganje spremembe obrestne mere v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti iz odstavkov 4 do 7 na osnovi diskontiranega denarnega toka, lahko za izračun zgoraj navedenih pozicij uporabijo modele občutljivosti in jih lahko uporabijo za vsako obveznico, ki se namesto preko enega končnega odplačila glavnice amortizira do svoje preostale zapadlosti . Pristojni organi morajo odobriti tako model kot

▼B

njegovo uporabo s strani institucije. Ti modeli naj bi ustvarili pozicije enako občutljive na spremembe obrestne mere kot denarni tokovi osnovnih finančnih instrumentov. Ta občutljivost se mora ocenjevati glede na samostojna gibanja vzorca obrestnih mer na krivulji donosnosti, z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz tabele 2 odstavka 20. Pozicije se v skladu z določbami iz odstavkov 17 do 32 vključijo v izračun kapitalskih zahtev.

10. Institucije, ki ne uporabljajo modelov iz odstavka 9, lahko s soglasjem pristojnih organov obravnavajo kot popolnoma izravnane vse pozicije v izvedenih finančnih instrumentih iz odstavkov 4 do 7, ki izpolnjujejo vsaj naslednje pogoje:

    (a) pozicije imajo enako vrednost in se glasijo na isto valuto;

    (b) referenčna obrestna mera (za pozicije s spremenljivo obrestno mero) in kuponska obrestna mera (za pozicije s fiksno obrestno mero) sta enaki ali podobni; in

    (c) rok do naslednje določitve obrestne mere oziroma za pozicije s fiksno obrestno mero rok do preostale zapadlosti ustreza naslednjim omejitvam:

        (i) krajši od enega meseca: isti dan;

        (ii) med enim mesecem in enim letom: v sedmih dneh; in

        (iii) daljši od enega leta: v 30 dneh.

11. Prenosnik vrednostnih papirjev ali zajamčenih pravic v zvezi z vrednostnimi papirji v okviru posla začasne prodaje in začasnega odkupa in posojevalec pri poslu posoje/izposoje vrednostnih papirjev vključita te vrednostne papirje v izračun svojih kapitalskih zahtev v skladu s to prilogo, če takšni vrednostni papirji izpolnjujejo pogoje iz člena 11.

Posebno in splošno tveganje

12. Pozicijsko tveganje v zvezi z dolžniškimi ali lastniškimi finančnimi instrumenti (ali dolžniškimi ali lastniškimi izvedenimi finančnimi instrumenti) se za izračun kapitalske zahteve razdeli na dva sestavna dela. Prvi je posebno tveganje – to je tveganje spremembe cene dolžniškega finančnega instrumenta zaradi dejavnikov, ki so povezani z njegovim izdajateljem ali, v primeru izvedenega sredstva, z izdajateljem osnovnega instrumenta. Drugi del pokriva splošno tveganje – to je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi (v primeru dolžniških finančnih instrumentov ali dolžniških izvedenih finančnih instrumentov) spremembe ravni obrestnih mer ali (v primeru lastniških finančnih instrumentov ali lastniških izvedenih finančnih instrumentov) gibanj cen na delniškem trgu, ki niso povezana z značilnostmi posameznih vrednostnih papirjev.

DOLŽNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI

13. Neto pozicije se razvrstijo glede na valuto, na katero se glasijo, in izračuna se kapitalska zahteva za splošno in posebno tveganje v vsaki valuti posebej.

Posebno tveganje

14. Institucija razvrsti vse neto pozicije v trgovalni knjigi, izračunane v skladu z odstavkom 1, v ustrezne kategorije v tabeli 1, glede na njihovega izdajatelja/dolžnika, na njihovo zunanjo ali notranjo bonitetno oceno ter glede na njihovo preostalo zapadlost in jih nato pomnoži z utežmi, prikazanimi v tabeli. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija sešteje vse tehtane pozicije (ne glede na to, ali so dolge ali kratke).

▼M2

Tabela 1

Kategorije	Uteži za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje
Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic in bi bili upravičeni do stopnje 1 kreditne kvalitete ali bi prejeli utež tveganja 0 % na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES.	0 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav ali ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic in bi bili upravičeni do stopnje 2 ali 3 kreditne kvalitete na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES, dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo institucije in ki imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI ter bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 1 ali 2 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES, dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo institucije in bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 3 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu z odstavkom 29 dela 1 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES, in dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo podjetja in bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 1, 2 ali 3 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES. Druge postavke kvalificiranih izdajateljev, opredeljene v odstavku 15.	0,25 % (preostali čas do končne zapadlosti šest mesecev ali manj) 1,00 % (preostali čas do končne zapadlosti več kot šest mesecev do in vključno s 24 meseci) 1,60 % (preostali čas do zapadlosti, daljši od 24 mesecev)
Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni države, ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic ali institucije in bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 4 ali 5 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES, dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo institucije in bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 3 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu z odstavkom 26 dela 1 Priloge VI Direktive 2000/48/ES, in dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo podjetja in bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 4 v skladu s pravili za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES. Izpostavljenosti, za katere kreditna ocena s strani imenovane ECAI ni na voljo.	8,00 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav, ki jih izdajo centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali enote regionalne ali lokalne ravni držav članic ali institucije in ki bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 6 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2006/48/ES, in dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo ali za katere jamčijo podjetja in bi bili upravičeni do stopnje kreditne kvalitete 5 ali 6 na podlagi pravil za tehtanje izpostavljenosti v skladu s členi 78 do 83 Direktive 2000/48/ES.	12,00 %

▼B

Za določitev stopnje kreditne kvalitete institucij, ki uporabljajo pravila za tehtanje izpostavljenosti po členih 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, se za dolžnika izpostavljenosti uporabi notranja bonitetna ocena z enako ali nižjo PD od tiste, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti podjetjem po členih 78 do 83 navedene direktive velja za primerno stopnjo kreditne kvalitete.

Za instrumente, ki jih izda nekvalificiran izdajatelj, prejmejo, v skladu s tabelo 1, utež za izračun kapitalska zahteva za posebno tveganje v višini 8 ali 12 odstotkov. Pristojni organi lahko od institucij zahtevajo, da za te instrumente uporabijo višjo utež za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje in/ali ne dovolijo pobotanja za potrebe določitve obsega splošnega tveganja med takimi instrumenti in drugimi dolžniškimi instrumenti.

Izpostavljenosti iz listinjenja, ki bi se odbijal od kapitala na podlagi obravnave, določene v členu 66(2) Direktive 2006/48/ES, ali ki se tehtajo z utežjo 1 250 %, kakor je določeno v delu 4 Priloge IX k navedeni direktivi, se za te pozicije uporablja kapitalska zahteva, ki ni manjša od tiste, opredeljene v okviru navedene obravnave. Za likvidnostna posojila oz. aranžmaje brez bonitetne ocene se uporablja kapitalska zahteva, ki ni manjša od tiste, določene v skladu z delom 4 Priloge IX k Direktivi 2006/48/ES.

15. Za namene odstavka 14 postavke kvalificiranih izdajateljev zajemajo:

▼B

(a) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, primernih za stopnjo kreditne kvalitete, ki vsaj ustreza investicijskemu razredu v postopku vzporejanja, opisanem v pododdelku 1 oddelka 3 poglavja 2 naslova V Direktive 2006/48/ES;

(b) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki imajo zaradi solventnosti izdajatelja PD, ki ustreza investicijskemu razredu, iz točke (a) zgoraj, v skladu s pristopom, opisanim v pododdelku 2 oddelka 3 poglavja 2 naslova V Direktive 2006/48/ES;

(c) dolge in kratke pozicije v dolžniških finančnih instrumentih, ki nimajo zunanje bonitetne ocene primerne ECAI in ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) zadevne institucije jih štejejo za dovolj likvidne;

(ii) njihova investicijska kvaliteta je po lastni presoji institucije najmanj enakovredna investicijski kvaliteti pozicij, navedenih pod točko (a); in

(iii) uvrščeni so vsaj na enem organiziranem trgu države članice ali na borzi tretje države, pod pogojem, da je borza priznana s strani pristojnih organov zadevne države članice;

(d) dolge in kratke pozicije v dolžniških instrumentih, ki so jih izdale institucije, ki so dolžne izpolniti zahteve za kapitalsko ustreznost, opredeljene v Direktivi 2006/48/ES, ki jih zadevne institucije štejejo za dovolj likvidne in katerih investicijska kvaliteta je po lastni presoji institucije najmanj enakovredna investicijski kvaliteti pozicij iz točke (a); in

(e) vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije, za katere se šteje, da imajo enakovredno ali višjo kreditno kvaliteto od kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 2 po pravilih za tehtanje izpostavljenosti z utežjo iz členov 73 do 83 Direktive 2006/48/ES, in ki so predmet nadzorniške in zakonske določbe, primerljive z določbami v tej direktivi.

Način ocenjevanja dolžniških finančnih instrumentov je predmet skrbnega nadzora pristojnih organov, ki ovržejo presojo institucije, če menijo, da so zadevni instrumenti izpostavljeni previsoki stopnji posebnega tveganja, da bi bili postavke kvalificiranih izdajateljev.

16. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da za instrumente, ki kažejo posebno tveganje zaradi nezadostne plačilne sposobnosti izdajatelja, uporabijo najvišjo utež iz tabele 1 iz odstavka 14.

Splošno tveganje

(a) Pristop, ki temelji na zapadlosti

17. Postopek za izračun kapitalskih zahtev za splošno tveganje je sestavljen iz dveh osnovnih korakov. Prvič, za izračun kapitalske zahteve za splošno tveganje, se vse pozicije tehtajo glede na zapadlost (kakor je določeno v odstavku 18). Drugič, ta kapitalska zahteva se lahko zniža, če se v isti razred zapadlosti uvrstijo nasprotne tehtane pozicije . Znižanje te kapitalske zahteve se dovoli tudi v primeru, če so nasprotno tehtane pozicije uvrščene v različne razrede zapadlosti, pri čemer je obseg znižanja odvisen od tega, če sta poziciji uvrščeni v isto skupino ali ne, in od posameznih skupin razredov zapadlosti, v katere sta uvrščeni. Obstajajo tri skupine razredov zapadlosti.

18. Institucija ustrezno razvrsti vse neto pozicije v razrede zapadlosti v stolpce 2 ali 3 tabele 2 iz odstavka 20. Pri instrumentih s fiksno obrestno mero je merilo preostali čas do zapadlosti, pri instrumentih s spremenljivo obrestno mero pa obdobje do naslednje določitve obrestne mere. Institucija tudi razlikuje med dolžniškimi finančnimi instrumenti z nominalno obrestno mero 3 % ali več in dolžniškimi finančnimi instrumenti z nominalno obrestno mero, manjšo od 3 %, in jih na tej podlagi tudi razvrsti v stolpec 2 ali stolpec 3 tabele 2. Institucija nato vsakega od njih pomnoži z utežjo za razred zapadlosti iz stolpca 4 tabele 2.

19. Institucija nato izračuna vsoto tehtanih dolgih pozicij in vsoto tehtanih kratkih pozicij v vsakem posameznem razredu zapadlosti. Znesek tehtanih dolgih pozicij, ki so izravnane z zneskom tehtanih kratkih pozicij v določenem razredu zapadlosti, je izravnana tehtana pozicija v tem razredu,

▼B

medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana tehtana pozicija v istem razredu. Institucija nato izračuna seštevek izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti.

20. Institucija nato za izračun neizravnane tehtane dolge pozicije za vsako skupino sešteje vsote neizravnanih tehtanih dolgih pozicij za razrede vseh skupin tabele 2. Podobno se za izračun neizravnane tehtane kratke pozicije za posamezno skupino seštejejo vsote neizravnanih tehtanih kratkih pozicij za vsak razred v posamezni skupini. Izravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge pozicije skupine, ki je izravnan z neizravnano tehtano kratko pozicijo iste skupine. Neizravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge ali neizravnane tehtane kratke pozicije skupine, ki ne more biti tako izravnana.

Tabela 2

Skupina razredov zapadlosti	Razredi zapadlosti		Ute (%)	Domnevana sprememba obrestne mere (%)
	obrestna mera 3 % ali več	obrestna mera nija od 3 %		
Ena	0 ≤ 1 mesec	0 ≤ 1 mesec	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mesecev	> 1 ≤ 3 mesecev	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mesecev	> 3 ≤ 6 mesecev	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mesecev	> 6 ≤ 12 mesecev	0,70	1,00
Dva	>1 ≤ 2 leti	> 1,0 ≤ 1,9 let	1,25	0,90
	>2 ≤ 3 leta	> 1,9 ≤ 2,8 let	1,75	0,80
	>3 ≤ 4 leta	> 2,8 ≤ 3,6 let	2,25	0,75
Tri	>4 ≤ 5 let	> 3,6 ≤ 4,3 let	2,75	0,75
	>5 ≤ 7 let	> 4,3 ≤ 5,7 let	3,25	0,70
	>7 ≤ 10 let	> 5,7 ≤ 7,3 let	3,75	0,65
	>10 ≤ 15 let	> 7,3 ≤ 9,3 let	4,50	0,60
	>15 ≤ 20 let	> 9,3 ≤ 10,6 let	5,25	0,60
	> 20 jaar	> 10,6 ≤ 12,0 let	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 let	8,00	0,60
		> 20 let	12,50	0,60

21. Institucija nato izračuna vsoto neizravnane tehtane dolge (kratke) pozicije skupine 1, ki je izravnana z neizravnano tehtano kratko (dolgo) pozicijo skupine 2. Ta je v odstavku 25 opredeljena kot izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 2. Za izračun izravnane tehtane pozicije med skupinama 2 in 3 se nato izvede enak izračun za preostali del neizravnane tehtane pozicije skupine 2 in neizravnano tehtano pozicijo skupine 3.

22. Institucija lahko po želji spremeni vrstni red v odstavku 21 tako, da izračuna izravnano tehtano pozicijo med skupinama 2 in 3 pred izračunom izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 2.

23. Za izračun izravnane tehtane pozicije med skupinama razredov zapadlosti 1 in 2 se preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 1 izravna s preostankom neizravnane tehtane pozicije skupine razredov zapadlosti 3, potem ko je bila le-ta izravnana s skupino razredov zapadlosti 2.

24. Preostale pozicije se po treh ločenih izravnalnih izračunih iz odstavkov 21, 22 in 23 seštejejo.

25. Kapitalska zahteva institucije se izračuna kot vsota:

(a) 10 % vsote izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti;

(b) 40 % izravnanih tehtanih pozicij skupine razredov zapadlosti 1;

(c) 30 % izravnanih tehtanih pozicij skupine razredov zapadlosti 2;

▼B

(d) 30 % izravnanih tehtanih pozicij skupine razredov zapadlosti 3;

(e) 40 % izravnanih tehtanih pozicij med skupinama razredov zapadlosti 1 in 2 ter med skupinama razredov zapadlosti 2 in 3 (glej odstavek 21);

(f) 150 % izravnanih tehtanih pozicij med skupinama razredov zapadlosti 1 in 3; in

(g) 100 % preostalih neizravnanih tehtanih pozicij.

(b) Pristop, ki temelji na trajanju

26. Pristojni organi lahko na splošno ali v posameznih primerih institucijam dovolijo, da za izračunavanje kapitalske zahteve za splošno tveganje v zvezi z dolžniškimi finančnimi instrumenti uporabijo pristop, ki temelji na trajanju, namesto pristopa, določenega v odstavkih 17 do 25, pod pogojem, da institucija izbrani pristop dosledno uporablja.

27. Pri uporabi pristopa iz odstavka 26 institucija na podlagi tržne vrednosti za vsak dolžniški finančni instrument s fiksno obrestno mero izračuna njegov donos do zapadlosti, kar je implicirana diskontna stopnja tega instrumenta. Pri instrumentih s spremenljivo obrestno mero institucija na podlagi tržne vrednosti vsakega instrumenta izračuna njegov donos do zapadlosti ob predpostavki, da glavnica zapade ob naslednji možni določitvi obrestne mere.

28. Institucija nato izračuna modificirano trajanje za vsak dolžniški finančni instrument po naslednji formuli: modificirano trajanje = ((trajanje (D))/(1 + r)), kjer je:

$$D = \left(\left(\Sigma_{t=1}{}^{m} \left((t\, C_t)/((1+r)^t) \right) \right) \;/\; \left(\Sigma_{t=1}{}^{m} \left((C_t)/((1+r)^t) \right) \right) \right)$$

kjer so:

R = donos do zapadlosti (glej odstavek 25),

Ct = denarni tok v času t,

M = celotna zapadlost (glej odstavek 25).

29. Institucija nato vsak posamezni dolžniški finančni instrument razvrsti v ustrezno skupino tabele 3. To stori glede na modificirano trajanje vsakega instrumenta.

Tabela 3

Skupina	Modificirano trajanje (v letih)	Domnevana sprememba obrestne mere(v %)
1	> 0 ≤ 1,0	1,0
2	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
3	> 3,6	0,7

30. Institucija nato izračuna pozicijo, tehtano s trajanjem, za vsak posamezen dolžniški finančni instrument tako, da tržno ceno instrumenta pomnoži z njegovim modificiranim trajanjem in domnevano spremembo obrestne mere za instrument z določenim modificiranim trajanjem (glej stolpec 3 tabele 3).

31. Institucija izračuna svoje dolge in kratke pozicije, tehtane s trajanjem, znotraj vsake skupine. Znesek dolgih pozicij, tehtanih s trajanjem, izravnanih s kratkimi pozicijami, tehtanih s trajanjem, v okviru posamezne skupine, je izravnana pozicija, tehtana s trajanjem skupine.

Institucija nato izračuna neizravnane pozicije, tehtane s trajanjem za vsako skupino. Institucija nato sledi postopkom, določenim za neizravnane tehtane pozicije v odstavkih 21 do 24.

32. Kapitalska zahteva institucije se izračuna kot vsota:

(a) 2 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino;

▼B

(b) 40 % izravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;

(c) 150 % izravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, med skupinama 1 in 3; in

(d) 100 % preostalih neizravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem.

LASTNIŠKI FINANČNI INSTRUMENTI

33. Institucija sešteje vse neto dolge pozicije in vse neto kratke pozicije v skladu z odstavkom 1. Vsota vseh neto dolgih pozicij in vseh neto kratkih pozicij je skupna bruto pozicija institucije v lastniških finančnih instrumentih. Razlika med vrednostjo vseh neto dolgih in vrednostjo vseh neto kratkih pozicij je skupna neto pozicija v lastniških finančnih instrumentih.

Posebno tveganje

34. Institucija sešteje vse neto dolge pozicije in vse neto kratke pozicije v skladu z odstavkom 1. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija pomnoži svojo skupno bruto pozicijo s 4 %.

35. Z odstopanjem od odstavka 34 lahko pristojni organi dovolijo, da kapitalska zahteva za posebno tveganje namesto 4 % znaša 2 % za tiste portfelje lastniških finančnih instrumentov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) lastniški finančni instrument ne sme biti lastniški finančni instrument izdajateljev, ki so samo izdali dolžniške finančne instrumente, za katere trenutno velja 8 % ali 12 % kapitalska zahteva po tabeli 1 iz odstavka 14 ali zanje velja nižja utež le zato, ker so zavarovani z jamstvom ali poroštvom;

(b) lastniški finančni instrumenti morajo pristojni organi skladno z objektivnimi merili oceniti kot visoko likvidni; in

(c) nobena posamezna pozicija ne sme predstavljati več kot 5 % vrednosti celotnega portfelja lastniških finančnih instrumentov institucije.

Za namene točke (c) pristojni organi lahko dovolijo, da posamezne pozicije lahko predstavljajo do 10 % vrednosti celotnega portfelja, pod pogojem, da vsota takšnih pozicij ne presega 50 % celotnega portfelja.

Splošno tveganje

36. Kapitalska zahteva za splošno tveganje institucije je njena skupna neto pozicija, pomnožena z 8 %.

Terminske pogodbe na delniške indekse

37. Terminske pogodbe na delniške indekse, delta tehtani ekvivalenti opcij v terminskih pogodbah na delniške indekse in delniški indeksi, v nadaljevanju skupaj „terminski pogodbe na delniške indekse“, se lahko razstavi na pozicije v posameznih lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo indeks. Te pozicije se lahko obravnavajo kot osnovne pozicije zadevnih lastniških finančnih instrumentov in se lahko z odobritvijo pristojnih organov pobotajo z nasprotnimi pozicijami v osnovnih lastniških finančnih instrumentih.

38. Pristojni organi zagotovijo, da ima vsaka institucija, ki je pobotala svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo indeks, na katerega se terminska pogodba nanaša, z eno ali več pozicijami v sami terminski pogodbi na delniški indeks, ustrezen kapital za pokrivanje izgube, povzročene zaradi neusklajenosti gibanj vrednosti terminske pogodbe na delniški indeks z vrednostmi delnic, ki ga sestavljajo; pristojni organi isto storijo tudi v primeru, če ima institucija nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

39. Z odstopanjem od odstavkov 37 in 38 se terminskim pogodbam na delniške indekse, s katerimi se trguje na borzi in ki po mnenju pristojnih organov predstavljajo zelo široko razpršene delniške indekse, določi utež 8 % za izračun kapitalske zahteve za splošno tveganje, za te pogodbe se ne izračuna

▼B

kapitalske zahteve za posebno tveganje. Takšne pozicije terminskih pogodb na delniške indekse se vključijo v izračun skupne neto pozicije iz odstavka 33, vendar niso upoštevani v izračunu skupne bruto pozicije iz tega odstavka.

40. Če terminska pogodba na delniške indekse ni razstavljena na pozicije v osnovnih finančnih instrumentih, ki sestavljajo indekse, se jo obravnava kot posamezen lastniški finančni instrument. Vendar pa se lahko posebno tveganje tega posameznega lastniškega finančnega instrumenta prezre, če se s terminsko pogodbo na delniške indekse trguje na borzi in če po mnenju pristojnih organov terminska pogodba se nanaša na široko razpršene delniške indekse .

IZVEDBE PRVE PRODAJE FINANČNIH INSTRUMENTOV Z OBVEZNOSTJO ODKUPA

41. Pri izvedbi prve prodaje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa lahko pristojni organi instituciji dovolijo, da pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje uporabi naslednji postopek. Prvič, institucija izračuna neto pozicijo tako, da odšteje tisti del pozicij, ki ga je že prenesla na tretje osebe, ki so finančne instrumente odkupile ali so se zavezale k njihovemu odkupu na podlagi uradnih pogodb. Drugič, institucija neto pozicije zmanjša z uporabo redukcijskih faktorjev iz tabele 4.

Tabela 4

– delovni dan 0:	100 %
– delovni dan 1:	90 %
– delovni dan 2 do 3:	75 %
– delovni dan 4:	50 %
– delovni dan 5:	25 %
– po delovnem dnevu 5:	0 %

„Delovni dan nič“ je delovni dan, s katerim se institucija nepreklicno zaveže prevzeti znano količino vrednostnih papirjev po dogovorjeni ceni.

Tretjič, institucija izračuna kapitalske zahteve z uporabo zmanjšanih pozicij iz izvedbe prve prodaje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa.

Pristojni organi zagotovijo, da ima institucija zadosten kapital za izgube, ki obstajajo v času od začetka prevzema obveznosti prve prodaje finančnih instrumentov do delovnega dneva 1.

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA POSEBNO TVEGANJE POSTAVK TRGOVALNE KNJIGE, VAROVANIH S KREDITNIMI IZVEDENIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI

42. Zavarovanje, zagotovljeno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti se prizna, v skladu z načeli iz odstavkov 43 do 46.

43. Polno priznanje je dano, kadar se vrednosti obeh strani pozicij vedno gibljeta v nasprotno smer in v približno enakem obsegu. Do tega pride v enem od naslednjih dveh primerov:

(a) obe strani pozicij sta sestavljeni iz identičnih instrumentov; ali

(b) dolga denarna pozicija je varovana z zamenjavo skupnih donosov (ali obratno), pri čemer obstaja med referenčno obveznostjo in osnovnimi izpostavljenostmi (tj. denarna pozicija) popolnoma ujemanje. Zapadlost zamenjave skupnih donosov je lahko drugačna od zapadlosti osnovne izpostavljenosti.

V teh primerih ni potrebno izračunavati kapitalskih zahtev za posebno tveganje za nobeno od strani pozicij.

▼B

44. Nadomestilo v višini 80 % se uporabi, če se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotni smeri in če obstaja popolnoma ujemanje med referenčno obveznostjo, zapadlostjo tako referenčne obveznosti kot kreditnega izvedenega finančnega instrumenta in valuto osnovne izpostavljenosti. Poleg tega glavne lastnosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ne smejo povzročiti bistvenega odstopanja cenovnih gibanj kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od cenovnih gibanj denarne pozicije. Če na podlagi transakcije pride do prenosa tveganja, bo za stran transakcije z večjo kapitalsko zahtevo uporabljena nadomestilo za posebno tveganje v višini 80 %, kapitalska zahteva za posebno tveganje za drugo stran transakcije, pa je enaka nič.

45. Delno nadomestila se prizna, če se vrednosti obeh strani pozicije običajno gibljeta v nasprotno smer. Do tega pride v enem od naslednjih primerov:

(a) pozicija je obravnavana v odstavku 43(b), vendar obstaja neusklajenost naložb med referenčno obveznostjo in osnovno izpostavljenostjo. Ob tem pa pozicije izpolnjujejo naslednje zahteve:

(i) referenčna obveznost je enakovredna (uvrščena pari passu) ali podrejena osnovni obveznosti; in

(ii) osnovna obveznost in referenčna obveznost sta podrejeni istemu dolžniku in vsebujeta pravno izvršljivi klavzuli o navzkrižni ugotovitvi neplačila in o navzkrižni takojšnji zapadlosti;

(b) pozicija je obravnavana v odstavku 43(a) ali odstavku 44, vendar obstaja valutna neusklajenost ali neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem in osnovnim instrumentom (valutne neusklajenosti je treba vključiti v običajno poročanje o valutnem tveganju v skladu s Prilogo III); ali

(c) pozicija je obravnavana v odstavku 44, vendar obstaja neusklajenost naložb med denarno pozicijo in kreditnim izvedenim finančnim instrumentom. V tem primeru je osnovni instrument, omenjen kot izročljiv, vključen v obveznosti v dokumentaciji o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, ki jih je potrebno prenesti.

V vseh naštetih primerih se namesto seštevanja kapitalskih zahtev za posebno tveganje za vsako stran transakcije uporabi samo večja od obeh kapitalskih zahtev.

46. V vseh drugih primerih, ki ni so obravnavani v odstavku 43 do 45, se kapitalska zahteva za posebno tveganje izračuna za obe strani pozicije.

Kapitalska zahteva za pozicije v enotah premoženja investicijskih skladov v trgovalni knjigi

47. Kapitalska zahteva za pozicije v enotah premoženja investicijskih skladov (CIU), ki izpolnjujejo pogoje iz člena 11 za uporabo posebne obravnave za trgovalno knjigo, se izračuna v skladu z metodami, določenimi v odstavkih 48 do 56.

48. Brez poseganja v druge določbe tega oddelka so pozicije v enotah premoženja CIU predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje (posebno in splošno) v višini 32 %. Brez poseganja v četrti pododstavek odstavka 2.1 Priloge III ali šestega pododstavka odstavka 12 Priloge V (tveganje spremembe cen blaga), skupaj z četrtim pododstavkom odstavka 2.1 Priloge III, če je uporabljena spremenjena obravnava naložb v zlatu iz navedenih odstavkov, so pozicije v enotah premoženja CIU predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje (posebno in splošno) in valutno tveganje v višini največ 40 %.

49. Institucije lahko izračuna kapitalsko zahtevo za pozicije v enotah premoženja CIU, če ustrezajo pogojem iz odstavka 51, z uporabo metod, določenih v odstavkih 53 do 56.

50. Razen če ni drugače določeno, se ne dovoli nikakršno pobotanje med osnovnimi naložbami, ki tvorijo premoženje CIU, in drugimi pozicijami institucije.

▼B

SPLOŠNI POGOJI

51. Kvalifikacijski kriteriji za uporabo metod iz odstavkov 53 do 56, za pozicije v enotah premoženja CIU, ki jih izdajajo podjetja, ki so nadzirana ali imajo sedež v Skupnosti, so:

(a) prospekt CIU ali enakovreden dokument vsebuje:

(i) vrste naložb, za katere ima investicijski sklad dovoljenje;

(ii) če so določeni naložbeni limiti, relativne limite in metodologije za njihov izračun;

(iii) če je dovoljeno zadolževanje, največja stopnja zadolževanja; in

(iv) če je dovoljeno vlaganje v izvedene finančne instrumente ali pogodbe podobne pogodbam o začasni prodaji/začasnem nakupu, politiko omejevanja tveganja nasprotne stranke, ki izhaja iz teh poslov;

(b) CIU poroča o svojem poslovanju v obliki polletnih in letnih poročil, da omogoči ocenjevanje sredstev in obveznosti, višine prihodkov in odhodkov v obdobju poročanja;

(c) enote premoženja CIU so na zahtevo imetnika dnevno izplačljive v denarju iz sredstev sklada;

(d) premoženje CIU je ločeno od premoženja družbe za upravljanje CIU; in

(e) naložbena institucija izdela ustrezno oceno tveganosti CIU.

52. CIU iz tretjih držav so lahko primerni, če izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (e) odstavka 51, s predhodno odobritvijo pristojnega organa institucije.

POSEBNE METODE

53. Če institucija zagotavlja dnevno spremljanje naložb, ki sestavljajo premoženje CIU, potem lahko izračuna kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) za navedene pozicije v skladu z metodami, določenimi v tej prilogi ali, na podlagi pridobljenega dovoljenja, v skladu z metodami, določenimi v Prilogi V. Po tem pristopu se pozicije v enotah premoženja CIU obravnavajo kot pozicije v osnovnih naložbah CIU. Pobot med pozicijami v osnovnih naložbah CIU in drugimi pozicijami institucije je dovoljen, če ima institucija zadostno število enot premoženja CIU, ki omogoča odkup/ustvarjanje deležev v zameno za osnovne naložbe.

54. Institucije lahko izračunajo kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) za pozicije v enotah premoženja CIU v skladu z metodami, določenimi v tej prilogi ali, na podlagi pridobljenega dovoljenja, v skladu z metodami, določenimi v Prilogi V, za hipotetične pozicije, ki predstavljajo pozicije, ki naj bi jih imel za posnemanje sestave in učinkovitosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov iz točke (a), ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) namen naložbene politike CIU je, da posnema sestavo in učinkovitost obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov; in

(b) med dnevnimi spremembami cen enote premoženja CIU in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov, ki jih CIU posnema, se lahko jasno izrazi minimalna korelacija 0,9 v obdobju najmanj šestih mesecev. „Korelacija“ v tem primeru pomeni korelacijski koeficient med dnevnimi donosi enote premoženja CIU, s katero s trguje na borzi in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških finančnih instrumentov, ki jih CIU posnema.

55. Če institucija ni zmožna dnevno spremljati osnovnih naložb CIU, lahko izračunava kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) v skladu z metodami, določenimi v tej prilogi, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) predpostavi se, da CIU v največjem dovoljenem obsegu in v okviru svojega mandata najprej vlaga v vrste finančnih instrumentov, za katere obstaja največja kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje (splošno in posebno), nato pa v padajočem vrstnem redu vlaga

▼B

v vrste finančnih instrumentov z manjšo kapitalsko zahtevo, dokler ne doseže skupnih investicijskih limitov. Pozicija institucije v CIU bo obravnavana kot neposredna naložba v hipotetični poziciji;

(b) institucije za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki jo lahko dosežejo preko CIU, s sorazmerno povečanjem pozicije v CIU do največje dovoljene izpostavljenosti v osnovne naložbe, kot to dovoli mandat; in

(c) če bi kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje (splošno in posebno), izračunana v skladu s tem odstavkom, presegla višino, navedeno v odstavku 48, se kapitalska zahteva omeji na višini, določeni v navedenem odstavku.

56. Institucije se lahko zanesejo na tretjo stranko za izračun in poročanje kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje (splošno in posebno) za pozicije v enotah premoženja CIU, navedene v odstavkih 53 in 55, v skladu z metodami, določenimi v tej prilogi, pod pogojem, da se ustrezno zagotovi pravilnost izračuna in poročanja.

▼B

PRILOGA II

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PORAVNAVE IN KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE

TVEGANJE PORAVNAVE

1. V primeru transakcij z dolžniškimi, lastniškimi finančnimi instrumenti, tujimi valutami in blagom (razen če gre za posle začasne prodaje/začasnega nakupa in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga), za katere še ni prišlo do poravnave, mora institucija izračunati razliko v ceni, ki ji je izpostavljena. Razlika v ceni predstavlja razliko med dogovorjeno ceno poravnave in trenutno tržno vrednostjo zadevnega dolžniškega, lastniškega finančnega instrumenta, tuje valute ali blaga, če ta razlika lahko povzroča izgubo za institucijo. Za izračun kapitalske zahteve mora institucija to razliko pomnožiti z ustreznim faktorjem v stolpcu A tabele 1.

TABELA 1

Število delovnih dni po dogovorjenem dnevu poravnave	(%)
5 – 15	8
16 – 30	50
31 – 45	75
46 ali več	100

ČASOVNE NEUSKLAJENOSTI PLAČILA IN IZROČITVE

2. Institucija mora imeti lastna sredstva, kot je to določeno v tabeli 2, če:

   (a) je vrednostne papirje, tuje valute ali blago plačala pred njihovim prejetjem ali je vrednostne papirje, tuje valute ali blago izročila, preden je prejela plačilo zanje; in

   (b) je, v primeru čezmejnih transakcij, od plačila ali izročitve minil en dan ali več.

Tabela 2:

Obravnava kapitala za brezplačne izročitve

Vrsta transakcije	Do prvega pogodbenega plačila ali prve faze izročitve	Od prvega pogodbenega plačila ali prve faze izročitve do največ štiri dni po drugem pogodbenem plačilu ali druge faze izročitve	Od 5 delovnih dni po drugem pogodbenem plačilu ali druge faze izročitve do zaključka transakcije
Časovna neusklajenost plačila in izročitve	Brez kapitalske obravnave	Obravnavati kot izpostavljenost	Od kapitala odšteti preneseno vrednost in trenutno nadomestitveno vrednost (če ta obstaja)

3. Pri uporabi uteži za izpostavljenosti zaradi časovne neusklajenosti plačila in izročitve iz stolpca 3 tabele 2, lahko institucije, ki uporabljajo pristop, določen v členih 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, dodelijo PD na podlagi zunanje bonitetne ocene nasprotnim strankam, za katere nimajo drugih izpostavljenosti v bančni knjigi. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene izgube ob neplačilu (LGD), lahko za izpostavljenosti iz stolpca 3 tabele 2 uporabijo LGD, določen v odstavku 8 dela 2 Priloge VII k Direktivi 2006/48/ES, pod pogojem, da ga uporabljajo za vse take izpostavljenosti. Kot drugo možnost lahko institucije, ki uporabljajo pristop, določen v členih 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, uporabljajo uteži tveganja, določene v členih 78 do 83 nave-

▼B

dene direktive pod pogojem, da jih uporabljajo za vse take izpostavljenosti, ali utež tveganja 100 % za vse izpostavljenosti.

Če znesek pozitivne izpostavljenosti iz transakcij, kjer obstaja časovna neusklajenost plačila in izročitve, ni materialno pomemben, lahko institucije za te izpostavljenosti uporabijo utež tveganja 100 %.

4. V primerih izpada celotnega sistema poravnave ali klirinškega sistema lahko pristojni organi dovolijo ne izračun kapitalskih zahtev, izračunanih, kot določata odstavka 1 in 2, dokler se nastale okoliščine ne odpravijo. V tem primeru, se neporavnan posl s strani nasprotne stranke ne šteje kot neplačilo za namere kreditnega tveganja.

KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE (CCR)

5. Institucija mora izračunavati kapitalske zahteve za CCR za izpostavljenosti, ki izhajajo zaradi:

   (a) izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

   (b) poslov začasne prodaje/začasnega nakupa, poslov posoje/izposoje, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago, ki so vključeni v trgovalno knjigo;

   (c) poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajona vrednostne papirje ali blago; in

   (d) poslov z dolgim rokom poravnave.

6. V skladu z odstavki 7 do 10 se vrednosti izpostavljenosti in zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu z določbami oddelka 3 poglavja 2 naslova V Direktive 2006/48/ES s sklicevanji na „kreditne institucije“ v navedenem oddelku, ki se razumejo kot sklicevanja na „institucije“, sklicevanji na „nadrejene kreditne institucije“, ki se razumejo kot sklicevanja na „nadrejene institucije“ in spremljajočimi izrazi z ustrezno razlago.

7. Za namene odstavka 6:

   velja, da je Priloga IV Direktive 2006/48/ES spremenjena tako, da vključuje po točki 3 besede ”kreditni izvedeni finančni instrumenti” ;

   velja, da je Priloga III Direktive 2006/48/ES spremenjena tako, da vključuje po tabelo 1 naslednje besedilo:

   ”Pri izračunu potencilane bodoče kreditne izpostavljenosti za zamenjavo skupnih donosov (total return swap) in zamenjavo neplačil (credit default swap), se nominalni znesek instrumenta pomnoži z naslednjimi odstotki:

   — če je referenčna obveznost taka, da bi se neposredna izpostavljenost institucije, obravnavala kot postavka kvalificiranih izdajateljev za namene Priloge I: 5 %; in

   — če je referenčna obveznost taka, da se neposredna izpostavljenost institucije, ne bi bila postavka kvalificiranih izdajateljev za namene Priloge I: 10 %;

   V primeru zamenjave neplačil (credit default swap) pa se instituciji, katere izpostavljenost, ki izhaja iz te zamenjave, predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, dovoli, da uporabi odstotek 0 % za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti, razen če zamenjava neplačil preneha veljati v primeru nesolventnosti subjekta, katerega izpostavljenost, ki izhaja iz zamenjave neplačil, predstavlja kratko pozicijo v osnovnem instrumentu, tudi če osnovni instrument ni v neplačilu.”.

   Če kreditni izvedeni finančni instrument zagotavlja zavarovanje za „n-to neplačilo“ izmed več osnovnih obveznosti, se uporabi tisti odstotek med zgoraj predpisanimi, ki se povezuje z obveznostjo z n-to najnižjo kreditno kvaliteto, ki se določi tako, da se ugotovi, ali bi bila ta obveznost, če bi nastala pri instituciji, postavka kvalificiranega izdajatelja za namene Priloge I.

8. Za namene odstavka 6 se institucijam pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne dovoli uporaba enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določene v odstavkih 24 do 29 dela 3 Priloge VIII k Direktivi 2006/48/ES, za priznanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

▼B

9. Za namene odstavka 6 se lahko, v primeru poslov začasne prodaje/začasnega nakupa in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vknjiženih v trgovalno knjigo, vsi finančni instrumenti in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo, priznajo kot primerno zavarovanje. Za izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in ki so vključeni v trgovalno knjigo, se lahko kot primerno zavarovanje prizna tudi blago, vključeno v trgovalno knjigo. Za namene izračunavanja prilagoditev za nestanovitnost, če so taki finančni instrumenti ali blago, ki ne izpolnjujejo pogojev iz Priloge VIII k Direktivi 2006/48/ES, posojeni, prodani ali zagotovljeni, ali izposojeni, kupljeni ali prejeti kot zavarovanje ali kako drugače, institucija pa uporablja nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost iz dela 3 Priloge VIII k navedeni direktivi, se v okviru takega posla taki instrumenti in blago obravnavajo na enak način kot lastniški finančni instrumenti, ki niso uvrščeni v glavnem borznem indeksu, so pa uvrščeni v kotacijo na priznani borzi.

   Če institucije uporabljajo p lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost iz dela 3 Priloge VIII k Direktivi 2006/48/ES v zvezi s finančnimi instrumenti ali blagom, ki ne izpolnjujejo pogojev iz Priloge VIII k navedeni direktivi, je treba prilagoditev za nestanovitnost izračunati za vsako posamezni finančni instrument in blago. Institucije, ki uporabljajo pristop internih modelov, opredeljen v delu 3 Priloge VIII k Direktivi 2006/48/ES, lahko ta pristop uporabijo tudi za postavke trgovalne knjige.

10. Za namene odstavka 6 se v zvezi s priznanjem okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo posle začasne prodaje/začasnega nakupa in/ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in/ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, pobotanje pozicij trgovalne knjige in pozicij bančne knjige, prizna samo, če pobotani posli izpolnjujejo naslednje pogoje:

    (a) vsi posli se vrednotijo dnevno z uporabo tekočih tržnih cen; in

    (b) vse postavke, ki so izposojene, kupljene ali prejete v okviru teh okvirnih pogodbah, se lahko priznajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s pododdelkom 3 oddelka 3 poglavja 2 naslova V Direktive 2006/48/ES brez uporabe odstavka 10 te priloge.

▼M2

11. Če je kreditni izvedeni finančni instrument, vključen v trgovalno knjigo, sestavni del notranjega varovanja in je kreditno zavarovanje priznano v skladu z Direktivo 2006/48/ES, se šteje, da ni nikakršnega tveganja nasprotne stranke, ki bi izhajalo iz pozicije v kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Kot drugo možnost lahko institucija za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za tveganje nasprotne stranke stalno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, vključene v trgovalno knjigo, ki so sestavni del notranjega varovanja pred tveganji ali se kupijo kot zavarovanje proti izpostavljenosti CCR, kreditno zavarovanje pa je priznano v skladu z Direktivo 2006/48/ES.

▼B

12. Kapitalska zahteva znaša 8 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

▼B

PRILOGA III

IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV ZA VALUTNO TVEGANJE

1. Če seštevek skupne neto pozicije v tuji valuti in neto pozicije v zlatu, ki ga institucija izračuna v skladu s postopkom, navedenim v odstavku 2, presega 2 % skupnih lastnih sredstev institucije, institucija seštevek neto pozicije v tuji valuti in neto pozicije v zlatu pomnoži z 8 %, da izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje.

2. Uporabi se dvostopenjski izračun za kapitalsko zahtevo za valutno tveganje.

2.1. Prvič, izračuna se neto odprto pozicijo institucije za vsako posamezno valuto (tudi valuto poročanja) in za zlato.Ta neto odprta pozicija je vsota naslednjih postavk (pozitivnih ali negativnih):

(a) neto promptna pozicija (t.j. vse aktivne postavke, zmanjšane za vse pasivne postavke, vključno z obračunanimi razmejenimi obrestmi v posamezni valuti ali, za zlato, neto promptna pozicija v zlatu);

(b) neto terminska pozicija (t.j. vsa predvidena prejeta plačila, zmanjšana za vse predvidene obveznosti oziroma plačila v zvezi s nestandardiziranimi terminskimi pogodbami na tuje valute in transakcijami v zlatu, vključno s standardiziranimi terminskimi pogodbami na tuje valute in zlato in glavnico pri medvalutni zamenjavi, izključenimi iz promptne pozicije);

(c) nepreklicne garancije (in drugi podobni instrumenti), ki bodo z veliko verjetnostjo unovčene in za katere obstaja majhna verjetnost poplačila;

(d) neto pričakovani prihodki/odhodki, ki še niso obračunani, a so že popolnoma varovani (institucija po lastni presoji in s predhodnim soglasjem pristojnih organov lahko sem vključi neto prihodnji prihodki/odhodki, ki še niso vknjiženi, vendar so že popolnoma varovani s terminskimi transakcijami na tuje valute). Institucija mora takšno obravnavo dosledno uporabljati;

(e) neto delta ekvivalent (ali na delti osnovana) vrednosti celotnega portfelja opcij na posamezne tuje valute in zlato; in

(f) tržne vrednosti drugih opcij (brez opcij na tuje valute in zlato).

Vsaka pozicija, ki jo je institucija namenoma prevzela za varovanje pred neugodnimi učinki tečaja na njeno kapitalsko ustreznost, se lahko izključijo iz izračuna neto odprtih pozicij. Take pozicije naj bodo netrgovalne ali strukturne . Za njihovo izključitev in vsako spremembo pogojev njihove izključitve je potrebno soglasje pristojnih organov. Pod enakimi pogoji kot zgoraj se lahko obravnavajo tudi pozicije institucije povezane s postavkami, že odštetimi pri izračunu lastnih sredstev.

Za namene izračuna iz prvega pododstavka se v primeru CIU upoštevajo dejanske pozicije v tujih valutah. Institucije se lahko zanesejo na poročanje tretje osebe o pozicijah v tujih valutah CIU pri čemer se pravilnost tega poročila ustrezno zagotovi. Če institucija ni zmožna ugotoviti pozicij v tujih valutah CIU, se predpostavlja, da je CIU v skladu s svojo naložbeno politiko v tuje valute investiral do največjega dovoljenega obsega, tako da institucije za pozicije iz trgovalne knjige upošteva največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s pozicijami v enotah premoženja CIU pri izračunavanju svoje kapitalske zahteve za valutno tveganje. To opravijo tako, da pozicijo v enotah premoženja CIU sorazmerno povečajo do najvišje izpostavljenosti v osnovnih naložbenih instrumentih, ki jo dovoljuje naložbena politika CIU. Hipotetična pozicija CIU v tujih valutah se obravnava kot ločena valuta in sicer enako kot se glede na obravnavojo naložb v zlatu, ob upoštevanju določenih popravkov, in sicer tako, da če je znana usmeritev naložbe CIU, skupna dolga pozicija doda skupni dolgi odprti poziciji v tujih valutah in skupna kratka pozicija pa se lahko doda skupni kratki odprti poziciji v tujih valutah. Pred izračunom ni dovoljeno nikakršno pobotanje med temi pozicijami.

Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da za izračunavanje neto odprtih pozicij v vsaki valuti in v zlatu uporabljajo neto sedanjo vrednost.

2.2. Drugič, neto kratke in dolge pozicije v posamezni valuti, razen valute poročanja, ter neto dolga ali neto kratka pozicija v zlatu se preračunajo v valuto poročanja po promptnih tečajih tujih valut. Nato se ločeno seštejejo

▼B

vse neto kratke in vse neto dolge pozicije, tako da dobimo skupno neto kratko pozicijo in skupno neto dolgo pozicijo. Večja od obeh navedenih vsot predstavlja skupno neto pozicijo institucije v tujih valutah.

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 in do nadaljnje uskladitve lahko pristojni organi institucijam predpišejo ali dovolijo uporabo naslednjih postopkov za namene te priloge.

3.1. Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da izračunajo nižjo kapitalsko zahtevo za pozicije v tesno soodvisnih valutah za valutno tveganje od tistih, ki bi jo izračunale z uporabo odstavkov 1 in 2. Pristojni organi lahko presodijo, da sta dve valuti tesno soodvisni le tedaj, če je verjetnost, da izguba – izračunana na podlagi podatkov o dnevnih tečajih tujih valut za obdobje zadnjih treh ali petih let – pri enakih ali nasprotnih pozicij v takšnih valutah v naslednjih 10 delovnih dneh, ki znaša 4 % ali manj od vrednosti izravnane zadevne pozicije (ocenjena v valuti poročanja), ima verjetnost vsaj 99 %, če je bila uporabljena triletna opazovalna doba, ali 95 %, če je bila uporabljena petletna opazovalna doba. Kapitalska zahteva za valutno tveganje za izravnane pozicije v dveh tesno soodvisnih valutah znaša 4 %, pomnožena z vrednostjo izravnane pozicije. Kapitalska zahteva za valutno tveganje za neizravnane pozicije v tesno soodvisnih valutah in za vse pozicije v drugih valutah je 8 %, pomnožena z višjo od vsot neto kratkih pozicij ali neto dolgih pozicij v teh valutah, po izključitvi izravnanih pozicij v tesno soodvisnih valutah.

3.2. Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da izključijo pozicije v vsaki valuti, ki je predmet pravno zavezujočega meddržavnega sporazuma, da omejijo njeno odstopanje oz. spremembo v razmerju do drugih valut, ki jih ureja isti sporazum, iz katere koli metode, opisane v odstavkih 1, 2 in 3.1, ki jih uporabljajo. Institucije izračunajo svoje izravnane pozicije v takšnih valutah in zanje izračunajo kapitalsko zahtevo, ki ni nižja od polovice največjega dovoljenega odstopanja iz navedenega meddržavnega sporazuma v zvezi z zadevnimi tujimi valutami. Neizravnane pozicije v teh valutah se obravnavajo na isti način kot druge tuje valute.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organi dovolijo, da kapitalska zahteva za valutno tveganje za izravnane pozicije v valutah držav članic udeleženk v drugi fazi ekonomske in monetarne unije, znaša 1,6 %, pomnožena z vrednostjo takšnih izravnanih pozicij.

4. Neto pozicije v sestavljenih valutah se lahko razdelijo na neto pozicije v valutah, ki te sestavljene valute sestavljajo po velikosti, ki odraža kvote valut v sestavljenih valutah.

▼B

PRILOGA IV

IZRAČUN KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE SPREMEMBE CEN BLAGA

1. Vsaka pozicija v blagu ali pozicija v izvedenih finančnih instrumentih na blago se izrazi v standardnih merskih enotah. Promptna cena vsake vrste blaga se izrazi v valuti poročanja.

2. Pozicije v zlatu ali pozicije v izvedenih finančnih instrumentih na zlato so predmet valutnega tveganja in se za namen izračunavanja tržnega tveganja obravnavajo v skladu s Prilogo III ali Prilogo V, kot je to primerno.

3. Za namen te priloge se lahko pozicije, namenjene izključno financiranju blaga oz. zalog, izključijo le iz izračuna kapitalske zahteve za tveganje spremembe cen blaga.

4. Tveganja spremembe obrestne mere in valutno tveganje, ki jih ne pokrivajo druge določbe te priloge, se upoštevajo pri izračunu splošnega pozicijskega tveganja za dolžniške finančne instrumente in pri izračunu valutnega tveganja.

5. Če kratka pozicija v blagu zapade v poravnavo pred njeno dolgo pozicijo, se mora institucija zavarovati pred likvidnostnim tveganjem, ki lahko nastane na določenih trgih.

6. Za namen iz odstavka 19 neto pozicija v določenem blagu predstavlja presežek dolgih (kratkih) pozicij nad kratkimi (dolgimi) pozicijami institucije v istem blagu in enakovrednih terminskih pogodbah, opcijah in nakupnih bonih na blago .

   Pristojni organi dovolijo, da se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih na blago obravnavajo v skladu z odstavki 8, 9 in 10 kot pozicije v osnovnem instrumentu oz. osnovnem blagu.

7. Pristojni organi obravnavajo kot pozicije v istem blagu naslednje pozicije:

   (a) pozicije v različnih podvrstah blaga v primerih, ko so le-te medsebojno zamenljive; in

   (b) pozicije v podobnih vrstah blaga, če so te vrste blaga približni substituti in če je minimalno korelacijo 0,9 med spremembami cen za te vrste blaga mogoče jasno ugotoviti najmanj v obdobju enega leta.

Posebni instrumenti

8. Terminske pogodbe na blago in terminski nakup ali prodajo posameznega blaga se izrazijo kot nominalni znesek standardnih merskih enot in se jim glede na datum poravnave pripiše zapadlost.

   Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za terminske pogodbe na blago, s katerimi se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja terminske pogodbe in je najmanj enako kapitalski zahtevi za terminsko pogodbo, če se ta izračuna po metodi, navedeni v tej prilogi ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V.

   Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za izvedene finančne instrumente na blago iz tega odstavka, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) izvedenimi in za katere izvaja poravnavo priznana klirinška hiša, enaka kritju, ki ga zahteva klirinška hiša, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo tveganja iz naslova pogodbe z izvedenimi finančnimi instrumenti in je najmanj enako kapitalski zahtevi iz zadevne pogodbe, če se ta izračuna po metodi, iz te priloge ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V.

9. Blagovne zamenjave, pri katerih ima ena stran transakcije določeno fiksno ceno in druga stran tekočo tržno ceno, se vključijo v pristop lestvice zapadlosti, kakor je določen v odstavkih 13 do 18, kot serije pozicij, enakih nominalnemu znesku pogodbe, pri čemer ena pozicija ustreza posameznemu plačilu v okviru zamenjave in se kot taka vnese v lestvico zapadlosti natančneje opredeljeno v tabeli 1 k odstavku 13. Če institucija plačuje določeno fiksno ceno in sprejema tekočo tržno ceno, gre za dolge pozicije, pri kratkih pozicijah pa institucija sprejema določeno fiksno ceno in plačuje tekočo tržno ceno.

▼B

Blagovne zamenjave, pri katerih se obe strani transakcije nanašata na različni vrsti blaga, se pri pristopu lestvice zapadlosti poročajo v ustreznem delu lestvice .

10. Za namene te priloge se opcije na blago ali opcije na izvedene finančne instrumente na blago obravnavajo kot pozicije z vrednostjo, ki je enaka vrednosti osnovnih finančnih instrumentov na katere se opcije nanašajo, pomnožene z njihovimi deltami. Slednje pozicije je mogoče pobotati z nasprotnimi pozicijami v istovrstnem osnovnem blagu ali v osnovnem izvedenem finančnem instrumentu na blago . Uporabljeno delto izračuna borza, pristojni organi ali, če nobeden od teh ni na voljo ali za OTC opcije, institucija sama, če so pristojni organi prepričani, da je model, ki ga institucija uporablja za izračun delte, primeren.

Vendar pristojni organi lahko zahtevajo, da institucije svoje delte izračunavati po metodologiji, ki jo oni določijo.

Druga tveganja, razen delte, povezana z opcijami na blago so tudi krita .

Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za izdane opcije na blago, s katerimi se trguje na borzi, enaka kritju, ki ga zahteva borza, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo z opcijo povezanega tveganja in je najmanj enako kapitalski zahtevi opcije, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V.

Pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za opcije na blago, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za katere poravnavo izvaja priznana klirinška hiša, , enaka kritju, ki ga zahteva klirinška hiša, če so popolnoma prepričani, da to kritje zagotavlja natančno merilo z opcijami povezanega tveganja in je najmanj enako kapitalski zahtevi za OTC opcije, če se ta izračuna po metodi, navedeni v nadaljevanju te priloge, ali z uporabo notranjih modelov iz Priloge V.

Poleg tega pristojni organi lahko dovolijo, da je kapitalska zahteva za kupljene opcije na blago, s katerimi se trguje na borzah ali na prostem trgu (OTC) , enaka osnovnemu instrumentu na katerega se opcije nanašajo, pod pogojem, da izračunana kapitalska zahteva ne presega tržne vrednosti teh opcij. Kapitalska zahteva za izdano opcijo na blago, s katero se trguje na prostem trgu (OTC) se določi glede na blago, ki je osnovni instrument opcije.

11. Nakupni boni na blago se obravnavajo na enak način kot opcije na blago iz odstavka 10.

12. Prenosnik blaga ali zajamčenih pravic, glede na pravice na blago v okviru poslov začasne prodaje/začasnega nakupa in posojevalec v okviru poslov posoje/izposoje blaga, vključita to blago v izračun kapitalske zahteve v skladu s to prilogo.

(a) *Pristop lestvice zapadlosti*

13. Institucija za vsako vrsto blaga uporabi svojo lestvico zapadlosti v skladu s tabelo 1. Vse pozicije v isti vrsti blaga in vse pozicije, ki se v skladu z odstavkom 7 obravnavajo kot pozicije v isti vrsti blaga, se uvrstijo v ustrezen razred zapadlosti. Fizične zaloge blaga se uvrstijo v prvi razred zapadlosti.

Tabela 1

Razredi zapadlosti (1)	Razmik (v %) (2)
0 ≤ 1 mesec	1,50
> 1 ≤ 3 mesece	1,50
> 3 ≤ 6 mesecev	1,50
> 6 ≤ 12 mesecev	1,50
> 1 ≤ 2 leti	1,50
> 2 ≤ 3 leta	1,50
> 3 leta	1,50

▼B

14. Pristojni organi lahko dovolijo, da se pozicije skladne z odstavkom 7 obravnavajo kot pozicije v isti vrsti blaga, pobotajo in uvrščajo v ustrezni razred zapadlosti v neto vrednosti, pri čemer dovoljenje velja za naslednje:

(a) pozicije v pogodbah z istim dnevom zapadlosti; in

(b) pozicije v pogodbah, med katerih dnevi zapadlosti ne preteče več kot 10 dni, če se s pogodbami trguje na trgih, kjer se dnevno določa datum poravnave.

15. Institucija nato izračuna vsoto dolgih in vsoto kratkih pozicij v vsakem posameznem razredu zapadlosti. Vsota prvih (drugih), ki so izravnanih z drugimi (prvimi) v določenem razredu zapadlosti, je izravnana pozicija tega razreda zapadlosti, medtem ko preostala dolga oziroma kratka pozicija neizravnana pozicija tega razreda zapadlosti.

16. Del neizravnane dolge (kratke) pozicije za določen razred zapadlosti, ki se izravna z neizravnano kratko (dolgo) pozicijo v naslednjem razredu zapadlosti, predstavlja izravnano pozicijo med dvema razredoma zapadlosti. Del neizravnane dolge ali neizravnane kratke pozicije med tema dvema razredoma predstavlja neizravnano pozicijo.

17. Kapitalska zahteva institucije za vsako vrsto blaga se izračuna na podlagi ustrezne lestvice zapadlosti kot vsota naslednjih:

(a) vsota izravnanih dolgih in kratkih pozicij, pomnoženih z ustreznim razmikom, ki je naveden v drugem stolpcu tabele 1 k odstavku 13, in s promptno ceno za blago za vsak razred zapadlosti;

(b) neizravnana pozicija, ki ostane po izravnavi v določenem razredu zapadlosti, se prenese v naslednji razred zapadlosti, kjer se izravnava z neizravnano pozicijo tega razreda neizravnana pozicija, ki se prenese, se pomnoži z 0,6 % (carry rate) in s promptno ceno za blago; in

(c) preostale neizravnane pozicije, pomnožene s 15 % (outright rate) in s promptno ceno za blago.

18. Skupna kapitalska zahteva institucije za tveganja spremembe cen blaga se v skladu z odstavkom 17 izračuna kot vsota kapitalskih zahtev za vsako vrsto blaga.

(b) *Enostavni pristop*

19. Kapitalska zahteva institucije za vsako vrsto blaga se izračuna kot vsota:

(a) 15 % neto pozicije, dolge ali kratke, pomnožene s promptno ceno za blago; in

(b) 3 % bruto pozicije, vsota dolge in kratke pozicije, pomnožene s promptno ceno za blago.

20. Skupna kapitalska zahteva institucije za tveganja v zvezi z borznim blagom se v skladu z odstavkom 19 izračuna kot seštevek kapitalskih zahtev za vsako vrsto borznega blaga.

(c) *Razširjeni pristop lestvice zapadlosti*

21. Pristojni organi lahko dovolijo institucijam, da namesto določil iz členov 13, 14, 17 in 18 uporabljajo minimalni razmik, ceno prenosa (carry rate) in skupno ceno (outright rate) iz spodnje tabele 2, če po mnenju svojih pristojnih organov:

(a) institucije sklepajo pomemben obseg poslov z blagom,

(b) imajo razpršen portfelj za blago, in

(c) še niso morejo uporabljati notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za tveganja spremembe cen blaga v skladu s Prilogo V.

▼B

Tabela 2

	Plemenite kovine (razen zlata)	Ostale kovine	Kmetijski proizvodi (razen kovin)	Drugo blago, vključno z energetskim blagom
Razmik (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Cena prenosa (carry rate) (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Skupna cena (outright rate) (%)	8	10	12	15

▼B

PRILOGA V

UPORABA NOTRANJIH MODELOV ZA IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV

1. Pristojni organi lahko ob upoštevanju pogojev iz te priloge institucijam dovolijo, da izračunajo kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga po svojih notranjih modelih za upravljanje s tveganji namesto ali v kombinaciji z metodami, ki so navedene v Prilogah I, III in IV. V vsakem primeru mora biti uporaba modelov za izvajanje nadzora nad kapitalom priznana s strani pristojnih organov.

2. Pristojni organi priznajo notranje modele sistema upravljanja s tveganji institucij le, če so prepričani, da je konceptualno ustrezen, se dosledno izvaja in, da predvsem izpolnjuje naslednje pogoje:

   (a) notranji model merjenja tveganj je vgrajen v dnevni proces upravljanja s tveganji institucije in je podlaga za poročanje višjemu vodstvu institucije o izpostavljenosti tveganjem;

   (b) institucija ima enoto za upravljanje s tveganji, ki deluje neodvisno od enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem in poroča neposredno višjemu vodstvu institucije. Enota mora biti odgovorna za oblikovanje in vzpostavitev notranjega modela institucije. Pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih notranjega modela, ter o ustreznih ukrepih glede trgovalnih limitov. Enota izvaja začetno in tekoče ovrednotenje notranjega modela;

   (c) uprava in višje vodstvo institucije aktivno sodelujeta v procesu upravljanja s tveganji, in dnevna poročila, ki jih pripravi enota za upravljanje s tveganji, pregledajo vsi vodilni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila za ukrepanje v smislu zmanjševanja pozicij posameznih trgovcev kot tudi zmanjševanja celotne izpostavljenosti institucije;

   (d) institucija ima zadostno število zaposlenih usposobljenih za delo z modeli na področju trgovanja, upravljanja s tveganji, revidiranja in zalednih služb;

   (e) institucija ima vzpostavljene ustrezne postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modelov z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami na celotno delovanje notranjega modela;

   (f) notranji modeli institucije morajo dajati zanesljive dokaze o zadostni stopnji natančnosti pri merjenju tveganj;

   (g) institucija pogosto izvaja programe testiranja izjemnih situacij. Rezultate testiranja redno pregleduje višje vodstvo. Rezultati se morajo odražati v sprejetih politikah in limitih trgovanja, ki jih določi višje vodstvo. Testiranje izjemnih situacij se nanaša zlasti na nelikvidnost trgov v izjemnih tržnih pogojih, tveganje koncentracije, enosmerne trge, tveganje neplačila in tveganje skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila, nelinearnost produktov, pozicije, ki se jih ne izplača izvršiti, pozicije, ki so predmet velikega cenovnega razkoraka in druga tveganja, ki niso ustrezno zajeta z notranjim modelom. Testiranje izjemnih situacij mora odražati značilnosti portfeljev in čas, ki bi bil potreben za uvedbo varovanja ali upravljanja s tveganji pri zelo slabih tržnih pogojih; in

   (h) kot del lastne notranje revizije mora institucija opraviti neodvisen pregled svojega notranjega modela.

   Pregled iz točke (h) prvega pododstavka pokriva tako delovanje enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem in neodvisne enote za upravljanje s tveganji. Najmanj enkrat na leto mora institucija opraviti celovit pregled sistema upravljanja s tveganji.

   Pregled vključuje naslednje:

   (a) ustreznost dokumentiranosti sistema in procesov upravljanja s tveganji in organizacije enote za upravljanje s tveganji;

   (b) vključenost merjenja tržnih tveganj v dnevno upravljanje s tveganji in celovitost sistema obveščanja vodstva;

   (c) proces, ki ga institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enoti za trgovanje in zaledni službi;

▼B

(d) obseg tržnih tveganj, zajetih v notranje modele in ovrednotenje vseh pomembnejših sprememb v notranjem modelu;

(e) natančnost in popolnost podatkov o pozicijah, natančnost in primernost predpostavk za določanje nestanovitnosti in korelacij ter natančnost vrednotenja in izračunov občutljivosti na tveganje;

(f) proces preverjanja doslednosti, pravočasnosti, neodvisnosti in zanesljivosti virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli; in

(g) proces za preverjanje testiranja za nazaj, s pomočjo katerega se ocenjuje natančnost notranjega modela.

3. Institucije imajo vzpostavljene procese, da zagotovijo, da njihove interne modele primerno ovrednoteni s strani ustrezno kvalificiranih oseb, neodvisno od procesa razvoja modelov, da zagotovijo, da so konceptualno ustrezni in primerno zajemajo vsa bistvena tveganja. Ovrednotenje se izvede ob začetku uporabe modelov in ob vseh večjih spremembah notranjih modelov. Ovrednotenje se izvaja tudi periodično, zlasti ko pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali v primeru sprememb sestave portfelja, zaradi česar notranji modeli morda niso več ustrezni. Institucije uporabljajo razvoj tehnik in dobre prakse. Ovrednotenje notranjih modelov ni omejeno na testiranje za nazaj ampak vključuje pa najmanj naslednje:

(a) testiranja, ki dokazujejo, da so vse predpostavke v zvezi z notranjimi modeli ustrezne, in da ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;

(b) poleg zakonsko določenih programov testiranja za nazaj, institucije izvajajo lastna testiranja za ovrednotenje notranjih modelov v zvezi s tveganji in strukturami svojih portfeljev; in

(c) uporabo hipotetičnih portfeljev, da se dokaže, da so notranji modeli zmožni upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki bi lahko nastale, kot sta na primer večje bazično tveganje in tveganje koncentracije.

4. Institucija natančnost in izvajanje svojih notranjih modelov spremlja s testiranjem za nazaj. Testiranje za nazaj mora za vsak delovni dan zagotoviti primerjavo med enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunano na podlagi notranjega modela institucije za izračun pozicij portfelja ob koncu dneva in enodnevno spremembo vrednosti portfelja.

Pristojni organi preverijo sposobnost institucije, da izvaja testiranje za nazaj za dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja. Testiranje hipotetične spremembe vrednosti portfelja za nazaj temelji na primerjavi med zaključno dnevno vrednostjo portfelja in, ob nespremenjenih pozicijah, njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da sprejmejo potrebne ukrepe za izboljšanje svojih programov testiranja za nazaj, če so ti pomanjkljivi. Pristojni organi lahko od institucij zahtevajo, da izvedejo testiranje za nazaj tako na rezultate hipotetičnega portfelja trgovanja (z uporabo sprememb vrednosti portfelja, ki bi nastale, če bi pozicije ob zaključku dneva ostale nespremenjene) kakor tudi na rezultate dejanskih dnevnih dobičkov in izgub iz trgovanja (brez odpravnin, provizij in čistih prihodkov iz obresti), ali za oboje.

5. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje iz naslova dolžniških in lastniških finančnih instrumentov lahko pristojni organi priznajo instituciji uporabo notranjih modelov, če notranji modeli v skladu s pogoji iz te priloge izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) odražajo preteklo variabilnost cen, ki so zajete v portfelju;

(b) morajo zajeti koncentracijo v smislu velikosti portfelja in spremembe sestave portfelja;

(c) ustrezno delujejo v škodljivem okolju, morajo biti robustni v primeru neugodnih tržnih gibanj;

(d) ustreznost modelov se preverja in potrjuje skozi testiranje za nazaj, katerega namen je oceniti, ali se posebno tveganje zajema natančno. Če pristojni organi dovolijo, da se to testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, mora biti izbira teh dosledna;

(e) da zajamejo bazično tveganje, to je, da institucije dokažejo, da so notranji modeli občutljivi na bistvene značilne razlike med sicer podobnimi, vendar ne identičnimi pozicijami; in

(f) da zajamejo tveganje nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov (event risk).

▼B

Institucija mora izpolniti tudi naslednje pogoje:

— Če je institucija izpostavljena tveganju nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov (event risk), ki ni zajeto v njeni meri tvegane vrednosti – (VaR), ker presega 10-dnevno obdobje posedovanja in 99-odstotni enostranski interval zaupanja (dogodki „majhna verjetnost – velik vpliv“), institucija zagotovi, da je vpliv takih dogodkov vključen v oceni njenega ekonomskega kapitala; in

— notranji modeli institucije morajo konzervativno oceniti tveganja, ki izhajajo iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realističnih tržnih scenarijev. Poleg tega morajo notranji modeli izpolniti tudi minimalne standarde, ki se nanašajo na podatke. Približki podatkov (proxies) so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

Institucije pri uporabi notranjih modelov upoštevajo razvoj tehnik in dobre prakse, takoj ko so na voljo.

Poleg tega ima institucija vzpostavljeno metodo, ki zajema, pri izračunu kapitalskih zahtev, tveganje neplačila svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki preseže tveganje neplačila, zajeto v izračunu na podlagi tvegane vrednosti, kakor je določeno v prejšnjih zahtevah iz tega odstavka. Da bi se kreditna institucija izognila dvojnemu štetju pri izračunu dodatne kapitalske zahteve za tveganje neplačila, lahko upošteva obseg, v katerem je bilo tveganje neplačila že vključeno v izračun tvegane vrednosti, zlasti za tveganost pozicij, ki bi lahko bile in bi bile zaprte v 10 dneh v primeru neugodnih razmer na trgu ali drugih znakov poslabšanja kreditnega okolja. Če institucija izračuna dodatno kapitalsko zahtevo za presežno tveganje neplačila, mora imeti vzpostavljene metodologije za potrjevanje izračuna.

Institucija mora dokazati, da njen pristop izpolnjuje standarde ustreznosti na način primerljiv kot pristop, določen v členih 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, pod predpostavko nespremenjene stopnje tveganja, in da se po potrebi prilagaja z upoštevanjem vpliva likvidnosti, koncentracij, varovanja in raznolikosti (optionality).

Institucija, ki ne zajame presežnega tveganja neplačila z notranjimi razvitimi pristopi (notranjimi modeli), izračuna dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi pristopa, ki je skladen s pristopi, določenimi v členih 78 do 83 ali 84 do 89 Direktive 2006/48/ES.

V zvezi z pozicijami v denarnih sredstvih ali sintetičnih izpostavljenostih listinjenja, za katere bi se uporabljal odbitek na podlagi obravnave, določene v členu 66(2) Direktive 2006/48/ES, ali ki se tehtajo z utežjo tveganja 1 250 %, kakor je določeno v delu 4 Priloge IX k navedeni direktivi, se za te pozicije uporablja kapitalska zahteva, ki ni manjša od zahteve, opredeljene v okviru navedene obravnave. Institucije, ki trgujejo s takimi izpostavljenostmi, lahko uporabijo drugačno obravnavo, pri čemer morajo biti zmožne pristojnim organom poleg namena trgovanja dokazati tudi, da za izpostavljenosti listinjenja ali, v primeru sintetičnih listinjenj, ki se opirajo izključno na kreditne izvedene finančne instrumente, za izpostavljenosti listinjenja kot take ali za njihove sestavne dele tveganja (risk components), obstaja dvosmerni likvidni trg. Za namene tega oddelka se šteje, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo neodvisne ponudbe v dobri veri za nakup ali prodajo, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali v dobri veri s trenutno konkurenčno ponudbo oz. kotacijo povpraševanja, določi v enem dnevu in po tej ceni tudi poravna v razmeroma kratkem času v skladu s trgovalnimi običaji. Da lahko institucija uporabi to izjemo, mora imeti tudi dovolj tržnih podatkov, da zagotovi, da v celoti zajame koncentrirano tveganje neplačila pri teh izpostavljenosti v svojih notranjih modelih za merjenje presežnega tveganja neplačila v skladu z zgoraj navedenimi standardi.

6. Institucije, ki uporabljajo notranje modele, ki niso priznani v skladu z odstavkom 4, so predmet dodatne kapitalske zahteve za posebno tveganje, ki se izračuna v skladu s Prilogo I.

7. Za namene odstavka 9(b) se rezultati notranjih modelov institucije razvrstijo po multiplikatorju, ki je najmanj 3.

8. Multiplikator se poveča za plus faktor med 0 in 1 v skladu s tabelo 1, v odvisnosti od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem za nazaj, ki ga opravi institucija. Pristojni organi zahtevajo, da institucije dosledno izračunavajo ta preseganja s testiranjem za nazaj na podlagi dejanskih ali hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje

▼B

pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki presega ustrezno enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunane z notranjim modelom institucije. Za določitev plus faktorja je treba število preseganj ugotavljati konsistentno vsaj četrtletno.

Tabela 1

Število preseganj	Plus faktor
manj kot 5	0,0
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ali več	1,00

V posameznih primerih in zaradi izjemnih razmer se lahko pristojni organi odpovejo uveljavljanju zahteve, da se multiplikator poveča za vrednost plus faktorja v skladu s tabelo 1, če je institucija pristojnim organom dokazala, da je tako povečanje neupravičeno in da je notranji model v osnovi dobro deluje.

Če veliko število preseganj kaže, da notranji model ni zadosti natančen, pristojni organi lahko notranjemu modelu odvzamejo soglasje o primernosti notranjega modela ali uveljavijo primerne ukrepe, s katerimi zagotovijo primerno izboljšanje notranjega modela.

Zaradi možnosti pristojnih organov, da stalno spremljajo ustreznost plus faktorja, morajo institucije nemudoma in v vsakem primeru najkasneje v petih delovnih dneh obvestiti pristojne organe o preseganjih, ugotovljenih na podlagi testiranja za nazaj, ki bi po zgornji tabeli pomenilo povečanje plus faktorja.

9. Vsaka institucija mora izpolniti kapitalsko zahtevo, ki je izražena kot višji izmed:

   (a) tvegane vrednosti prejšnjega dne, izračunane v skladu s parametri, določenimi v tej prilogi, ki se ji po potrebi prišteje dodatna kapitalska zahteva za presežno tveganje neplačila, zahtevano v skladu z odstavkom 5; ali

   (b) povprečja dnevnih mer tvegane vrednosti na vsakega od predhodnih 60 delovnih dni, pomnoženega s faktorjem, navedenim v odstavku 7 in prilagojeno za faktor, naveden v odstavku 8, ki se mu po potrebi prišteje dodatna kapitalska zahteva za presežno tveganje neplačila, zahtevana v skladu z odstavkom 5.

10. Pri izračunu tvegane vrednosti z notranjimi modeli veljajo naslednji minimalni standardi:

   (a) tvegana vrednost se izračunava vsaj dnevno;

   (b) tvegana vrednost se izračuna z 99 % enostranskim intervalom zaupanja;

   (c) uporaba faktorja, ki odraža nestanovitnost cen za obdobje 10 dni posedovanja (holding period);

   (d) učinkovita metoda za opazovanje preteklih dogodkov za vsaj eno leto, razen če je krajše obdobje upravičeno zaradi večjega povečanja cenovne nestanovitnosti; in

   (e) ažuriranje podatkov vsaj četrtletno.

11. Pristojni organi zahtevajo, da notranji modeli natančno zajemajo vsa materialno pomembna cenovna tveganja iz naslova opcij ali opcijam podobnih instrumentov in da se druga tveganja, ki jih model ne zajema, ustrezno krijejo iz lastnih sredstev institucije.

12. Notranji modeli zajemajo zadostno število dejavnikov tveganj, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na zadevnih trgih in zlasti od naslednjega.

▼B

Tveganje spremembe obrestnih mer

Notranji modeli za merjenje tveganj vključijo niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v posamezni valuti, v kateri ima institucija obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne postavke. Institucija mora izdelati krivulje donosnosti s pomočjo splošno sprejetih metodologij. Za materialno pomembne izpostavljenosti obrestnemu tveganju v pomemebnih valutah in na pomembnih trgih, se krivulja donosnosti po zapadlosti razdeli na najmanj šest razredov tako, da zajame spremembe nestanovitnosti obrestnih mer na krivulji donosnosti. Notranji modeli morajo zajeti tudi tveganje ne nepopolnih korelacijskih gibanj različnih krivulj donosnosti.

Valutno tveganje

Notranji modeli vključijo dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so pozicije institucije izražene.

Za CIU se upoštevajo dejanske pozicije CIU v tujih valutah. Institucije se lahko zanesejo na poročanje tretje stranke o pozicijah CIU v tujih valutah, pri čemer se ustrezno zagotovi pravilnost tega poročila. Če institucija ni zmožna ugotoviti pozicij CIU v tujih valutah, se ta pozicija v CIU izloči in obravnava v skladu z četrtim pododstavkom točke 2.1 Priloge III.

Tveganje v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti

Notranji modeli uporabljajo poseben dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniških finančnih instrumentov, na katerem institucija ima pomembne pozicije.

Tveganje spremembe cen blaga

Notranji modeli uporabljajo poseben dejavnik tveganja vsaj za vsako vrsto blaga, v katerem institucija ima pomembne pozicije. Notranji modeli morajo zajemati tudi tveganje nepopolnih korelacijskih gibanj med podobnimi, toda neenakimi vrstami blaga in izpostavljenostjo spremembam terminskih cen zaradi neusklajenih zapadlosti. Upoštevati morajo tudi značilnosti trga, predvsem datume izročitve oz. poravnave in možnosti, ki jih imajo trgovci na voljo za zapiranje pozicij.

13. Pristojni organi lahko dovolijo, da institucije uporabljajo empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med njimi, če se prepričajo, da ima institucija zanesljiv sistem za merjenje korelacij in se izvaja celovito.

▼B

PRILOGA VI

IZRAČUN KAPITALSKIH ZAHTEV ZA VELIKE IZPOSTAVLJENOSTI

1. Presežek iz člena 31(b) se izračuna na podlagi tistih posameznih izpostavljenosti iz trgovanja do posameznih oseb ali skupine povezanih oseb, za katere je potrebno izračunati najvišjo kapitalsko zahtev za posebno tveganje iz Priloge I in/ali najvišjo kapitalsko zahtevo iz Priloge II ter vsota katerih je enaka znesku presežnih izpostavljenosti iz trgovanja iz člena 31(a);

2. Kjer presežna izpostavljenost iz trgovanja obstaja 10 dni ali manj, je dodatna kapitalska zahteva za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja enaka 200 % zahtev iz odstavka 1 za te komponente.

3. Po 10 dneh od nastanka presežne izpostavljenosti se posamezne presežne izpostavljenosti iz trgovanja izbrane v skladu z odstavkom 1, razvrstijo v ustrezno vrstico v stolpec 1 spodnje tabele 1 v naraščajočem vrstnem redu glede na njihovo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje iz Priloge I in/ali kapitalsko zahtevo iz Priloge II. Dodatno kapitalsko zahtevo se izračuna kot vsoto kapitalskih zahtev za posebno tveganje iz Priloge I in/ali kapitalskih zahtev za te komponente iz Priloge II, pomnoženih z ustreznim faktorjem v stolpcu 2 tabele 1.

Tabela 1

Preseganje omejitev (kot delež v lastnih sredstvih)	Faktorji
Do 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %
od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

▼B

PRILOGA VII

TRGOVANJE

DEL A

Namen trgovanja

1. Pozicije/portfelji za namene trgovanja ustrezajo naslednjim zahtevam:

   (a) obstajati mora jasno dokumentirana strategija trgovanja za pozicijo/instrument ali portfelje, ki jo odobri višje vodstvo in ki vključuje pričakovano obdobje posedovanja;

   (b) obstajati morajo jasno opredeljene politike in postopki za aktivno upravljanje pozicije, ki vključujejo naslednje:

      (i) pozicije so odprte prek trgovalne enote;

      (ii) limiti so določeni, njihova ustreznost pa se redno spremlja;

      (iii) trgovci so neodvisni pri sklepanju/upravljanju pozicije v okviru dogovorjenih limitov in v skladu z odobreno strategijo;

      (iv) pozicije se sporočajo višjemu vodstvu kot sestavni del procesa institucije za upravljanje s tveganji; in

      (v) pozicije se aktivno spremljajo glede na tržne informacije in ocene o možnosti prodaje, sklepanja poslov varovanja pozicije ali njenih tveganj, vključno zlasti s kvaliteto in razpoložljivostjo vhodnih tržnih podatkov v procesu vrednotenja, obsegom tržnega prometa in obsegom pozicij, ki so predmet trgovanja; in

   (c) obstajati morajo jasno opredeljene politike in postopki za spremljanje pozicije v skladu s strategijo trgovanja institucije, vključno s spremljanjem prometa in prodajnih pozicij v trgovalni knjigi institucije.

DEL B

Sistemi in kontrole

1. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in kontrole, ustrezne za zagotavljanje preudarnih in zanesljivih ocen vrednotenja.

2. Sistemi in kontrole vključujejo vsaj naslednje elemente:

   (a) dokumentirane politike in postopke za proces vrednotenja. To vključuje jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v proces vrednotenja, tržne informacije in preverjanje njihove primernosti, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje vrednotenj, postopke potrjevanja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja; in

   (b) jasno in neodvisno (tj. neodvisno od trgovalne enote) linijo poročanja oddelka, ki je odgovoren za proces vrednotenja.

   Poročanje se izvaja navzgor vse do uprave.

   Metode preudarnega vrednotenja

3. Vrednotenje na podlagi tekočih tržnih cen pomeni vsaj dnevno vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih od neodvisnih virov kot so na primer: borzne cene, elektronske kotacije ali kotacije več neodvisnih uglednih borznih posrednikov.

4. Pri uporabi vrednotenja na podlagi tekočih tržnih cen se upošteva načelo previdnosti. Institucija uporabi preudarnejšo stran nakupnega ali prodajnega tečaja, razen če je institucija pomemben vzdrževalec trga za določeno vrsto finančnega instrumenta ali blaga in lahko zaključi trgovanje po povprečnem tržnem tečaju.

▼B

5. Če uporaba tekočih tržnih cen ni možna, morajo institucije pred uporabo obravnave ki velja za trgovalno knjigo uporabiti svoj notranji model za vrednotenje pozicij/portfeljev. Uporaba notranjega modela je opredeljena kot vsakršno vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi vhodnih tržnih podatkov.

6. Pri uporabi notranjega modela vrednotenja morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

   (a) višje vodstvo je seznanjeno s postavkami trgovalne knjige, ki so predmet vrednotenja, opravljenega z uporabo notranjega modela, in razume pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/učinkovitosti poslovanja;

   (b) vhodni tržni podatki so po možnosti usklajeni s tržnimi cenami, primernost vhodnih tržnih podatkov določene pozicije, ki se vrednoti, in parametri notranjega modela, pa se ocenjujejo pogosto;

   (c) če so na voljo, se uporabljajo metodologije vrednotenja, ki so sprejeta tržna praksa za določene finančne instrumente ali blago;

   (d) če institucija notranji model razvije sama, temelji slednji na ustreznih predpostavkah, ki so jih ocenili in preskusili ustrezno usposobljeni strokovnjaki, ki niso sodelovali v procesu razvoja;

   (e) vzpostavljeni so formalni postopki za kontrolo sprememb, varna kopija modela pa se shrani in občasno uporabi za preverjanje vrednotenj;

   (f) upravljavec s tveganji se mora zavedati slabosti uporabljenega notranjega modela in mora vedeti, kako jih na najboljši možni način upoštevati v rezultatih vrednotenja; in

   (g) notranji model se redno pregleduje, da se določi natančnost njegovega delovanja (npr. pri ocenjevanju kontinuirane ustreznosti predpostavk, analizi dobičkov/izgub glede na dejavnike tveganja, primerjavi dejanskih končnih vrednosti z rezultati notranjega modela).

   Za namene točke (d) se model razvije ali odobri neodvisno od trgovalne enote in se neodvisno preskusi, kar vključuje ovrednotenje matematičnih izračunov, predpostavk in programske opreme.

7. Poleg dnevnega vrednotenja z uporabo tekočih tržnih cen ali vrednotenja z uporabo notranjega modela se opravi tudi neodvisen pregled cen. To je proces, s katerim se redno potrjujeta natančnost in neodvisnost tržnih cen ter vhodnih tržnih podatkov. Dnevno vrednotenje z uporabo tekočih tržnih cen lahko opravljajo trgovci, potrjevanje tržnih cen in vhodnih podatkov za notranji model pa naj opravlja enota, ki je neodvisna od trgovalne enote, najmanj enkrat mesečno (ali pogosteje, glede na naravo tržne/trgovalne dejavnosti). Če neodvisni viri oblikovanja cen niso na voljo ali so subjektivni, bi lahko bila primerna uporaba previdnostnih ukrepov, kot so prilagoditve vrednotenja.

Prilagoditve vrednotenja ali rezervacije

8. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za upoštevanje prilagoditev vrednotenja/rezervacij.

Splošni standardi

9. Pristojni organi zahtevajo formalno upoštevanje prilagoditev vrednotenja/rezervacij zaradi naslednjih: pričakovanih neplačil nerealiziranega kreditnega razmika, stroškov zapiranja pozicij, operativnih tveganj, predčasnega zapiranja pozicij, stroškov investiranja in financiranja, prihodnjih administrativnih stroškov in po potrebi tveganja uporabe notranjega modela.

Standardi za manj likvidne postavke

10. Manj likvidne pozicije izhajajo tako iz dogodkov na trgu kot iz razmer, povezanih z institucijo, npr. koncentrirane in/ali zastarele pozicije.

11. Institucije upoštevajo več dejavnikov pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne postavke potrebno oblikovati rezervacije vrednotenja. Ti dejavniki vključujejo časovno obdobje, potrebno za vzpostavitev varovanje pozicij/tveganj znotraj pozicije, nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja, razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost in povprečje trgovalnih obsegov, koncentracije

▼B

na trgu, staranje pozicij, obseg, v katerem se vrednotenje opira na uporabo notranjega modela, in vpliv drugih tveganj, povezanih z uporabo modela.

12. Pri uporabi vrednotenja, ki ga opravi tretja oseba, ali vrednotenja z uporabo notranjega modela institucije same ocenijo, ali bodo naredile oz. upoštevale prilagoditve vrednotenja. Poleg tega institucije preučijo potrebo po oblikovanju rezervacij za manj likvidne pozicije in redno preverjajo njihovo ustreznost.

13. Če prilagoditve vrednotenja/rezervacije povzročijo materialno pomembne izgube v tekočem finančnem letu, se slednje odštejejo od lastnih sredstev institucije v skladu s točko (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

14. Drugi dobički/izgube iz naslova prilagoditev vrednotenja/rezervacij se vključijo v izračun „čistih dobičkov iz trgovalne knjige“, navedenih v točki (b) člena 13(2), in se v skladu z navedenimi določbami dodajo/odštejejo od dodatnih lastnih sredstev, primernih za pokrivanje za tržna tveganja.

15. Prilagoditve/rezervacije vrednotenja, ki presegajo tiste iz računovodskega okvira, veljavnega za institucijo, se obravnavajo v skladu z odstavkom 13, če povzročijo materialno pomembno izgubo, drugače pa v skladu z odstavkom 14.

DEL C

Notranja varovanja

1. Notranje varovanje pred tveganji je pozicija, ki bistveno ali povsem izloči tveganje, vsebovano v poziciji ali nizu pozicij, ki ne izhajajo iz trgovalne knjige. Pozicije notranjega varovanja pred tveganji, so primerne za isto obravnavo kot postavke oz. pozicije trgovalne knjige, pod pogojem, da so namenjene trgovanju in da so izpolnjena splošna merila, ki se nanašajo na namen trgovanja in preudarno vrednotenje, določena v delih A in B. Pri tem se upošteva zlasti naslednje:

   (a) prvotni namen pozicij notranjega varovanja pred tveganji ni izogibanje ali zmanjšanje kapitalskih zahtev;

   (b) notranja varovanja pred tveganji so ustrezno dokumentirana in so predmet posebne notranje odobritve in revizijskih postopkov;

   (c) notranje transakcije, povezane z notranjim varovanjem pred tveganji, se opravljajo po tržnih pogojih;

   (d) pretežni del tržnega tveganja, ki izhaja iz notranjega varovanja pred tveganji, se upravlja dinamično znotraj dovoljenih limitov v trgovalni knjigi; in

   (e) notranje transakcije se skrbno spremljajo.

   Tako spremljanje se zagotovi z ustreznimi postopki.

2. Obravnava iz odstavka 1 se uporablja brez poseganja v izračun kapitalske zahteve, ki velja za „stran pozicije notranjega varovanja pred tveganji, ki ne izhaja iz trgovalne knjige“.

▼M2

3. Brez poseganja v določbe odstavkov 1 in 2, kadar institucija varuje izpostavljenosti bančne knjige z uporabo kreditnega izvedenega finančnega instrumenta iz trgovalne knjige (z uporabo notranjega varovanja), se šteje, da izpostavljenost bančne knjige ni varovana za namene izračuna kapitalskih zahtev, razen če institucija od primernega tretjega dajalca zavarovanja za izpostavljenost bančne knjige kupi kreditni izvedeni finančni instrument, ki izpolnjuje zahteve, določene v odstavku 19 dela 2 Priloge VIII k Direktivi 2006/48/ES. Če je tako zavarovanje tretje osebe kupljeno in priznano kot varovanje za postavko bančne knjige za namene izračunavanja kapitalskih zahtev, v trgovalno knjigo ne bi bila vključena niti notranje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom niti zunanje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom za namene izračunavanja kapitalskih zahtev, brez poseganja v drugi stavek točke 11 Priloge II.

▼B

DEL D

Vključitev v trgovalno knjigo

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere pozicije je potrebno vključiti v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu z merili, določenimi v členu 11, in ob upoštevanju sposobnosti in izkušenj, ki jih ima institucija na področju upravljanja s tveganji. Skladnost s temi politikami in postopki je v celoti dokumentirana in je predmet rednih pregledov notranje revizijske službe.

2. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za celovito upravljanje trgovalne knjige. Te politike in postopki vključujejo najmanj:

   (a) posle, za katere institucija meni, da so namenjeni trgovanju in spadajo trgovalni knjigi za namene izračuna kapitalskih zahtev;

   (b) obseg, v katerem se lahko pozicije vrednoti po dnevnih tržnih cenah na aktivnem, dvosmernem likvidnem trgu;

   (c) za pozicije, ki se vrednotijo na z uporabo notranjega modela, obseg, v katerem lahko institucija:

      (i) ugotovi vsa bistvena tveganja te pozicije;

      (ii) zagotovi varovanje za vsa bistvena tveganja pozicij z instrumenti, za katere obstaja aktivni, dvosmerni likvidni trg; in

      (iii) naredi zanesljive ocene za ključne predpostavke in parametre, ki se uporabljajo v notranjem modelu;

   (d) obseg, v katerem lahko institucija in v katerem se od nje zahteva, da pripravi vrednotenja za pozicijo, ki je lahko predmet doslednega zunanjega ovrednotenja;

   (e) obseg, v katerem bi lahko zakonske omejitve ali druge operativne zahteve ovirale sposobnost institucije, da proda ali zagotovi varovanje pozicije na kratek rok;

   (f) obseg, v katerem lahko institucija in v katerem se od nje zahteva, da aktivno upravlja s tveganji v zvezi z pozicijo v okviru svojega trgovanja; in

   (g) obseg, v katerem lahko institucija prenaša tveganje ali pozicije med bančno in trgovalno knjigo ter kriterije za take prenose.

3. Pristojni organi lahko dovolijo institucijam, da pozicije v trgovalni knjigi, določene v členu 57(l), (m) in (n) Direktive 2006/48/ES, obravnavajo kot lastniške instrumente ali dolžniške instrumente, če je to primerno in če kreditna institucija dokaže, da je aktivni vzdrževalec trga. V tem primeru mora imeti institucija ustrezne sisteme in kontrole za spremljanje trgovanja s primernimi instrumenti lastnih sredstev.

4. Trgovanje s postavkami, podobnimi poslom začasne prodaje/začasnega nakupa, ki jih institucija vključi v svojo bančno knjigo, se lahko vključijo v trgovalno knjigo za namene kapitalskih zahtev, če tako obravnava vse take posle . Za ta namen so posli, ki so povezani s trgovanjem in so podobni poslom začasne prodaje/začasnega nakupa, opredeljeni kot posli, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 11(2) in dela A Priloge VII, pri čemer sta obe strani pozicij v obliki denarnih sredstev ali vrednostnih papirjev, ki jih je mogoče vključiti v trgovalno knjigo. Ne glede na to, kje se vključijo, so vsi posli, podobni poslom začasne prodaje/začasnega nakupa, predmet izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje nasprotne stranke v bančni knjigi (CCR).

▼B

PRILOGA VIII

RAZVELJAVLJENE DIREKTIVE

DEL A

Razveljavljene direktive skupaj z njihovimi spremembami

(iz člena 52)

Direktiva Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij

Direktiva 98/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o spremembi Direktive Sveta 93/6/EGS o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij

Direktiva 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o spremembi člena 12 Direktive Sveta 77/780/EGS o začetku upravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij, členov 2, 5, 6, 7, 8 in Prilog II in III Direktive Sveta 89/647/EGS o stopnji plačilne sposobnosti za kreditne institucije ter člena 2 in Priloge II k Direktivi Sveta 93/6/EGS o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij

Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih podjetij v finančnem konglomeratu in o spremembi Direktiv Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter Direktiv 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Samo člen 26

Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembi Direktiv Sveta 85/611/EGS in 93/6/EGS ter Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS

Samo člen 67

DEL B

Roki za izvedbo

(iz člena 52)

Direktiva	Rok za izvedbo
Direktiva Sveta 93/6/EGS	1.7.1995
Direktiva 98/31/ES	21.7.2000
Direktiva 98/33/ES	21.7.2000
Direktiva 2002/87/ES	11.8.2004
Direktiva 2004/39/ES	30.4.2006/31.1.2007
Direktiva 2005/1/ES	13.5.2005

▼B

PRILOGA IX

KORELACIJSKA TABELA

Ta direktiva	Direktiva 93/6/EGS	Direktiva 98/31/ES	Direktiva 98/33/ES	Direktiva 2002/87/ES	Direktiva 2004/39/ES
Prvi stavek člena 1(1)					
Drugi stavek in (2) člena 1(1)	Člen 1				
Člen 2(1)					
Člen 2(2)	Člen 7(3)				
Člen 3(1)(a)	Člen 2(1)				
Člen 3(1)(b)	Člen 2(2)				Člen 67(1)
Člen 3(1)(c) do (e)	Člen 2(3) do (5)				
Člen 3(1)(f) do (g)					
Člen 3(1)(h)	Člen 2(10)				
Člen 3(1)(i)	Člen 2(11)		Člen 3(1)		
Člen 3(1)(j)	Člen 2(14)				
Člen 3(1)(k) in (l)	Člen 2(15) in (16)	Člen 1(1)(b)			
Člen 3(1)(m)	Člen 2(17)	Člen 1(1)(c)			
Člen 3(1)(n)	Člen 2(18)	Člen 1(1)(d)			
Člen 3(1)(o) do (q)	Člen 2(19) do (21)				
Člen 3(1)(r)	Člen 2(23)				
Člen 3(1)(s)	Člen 2(26)				
Člen 3(2)	Člen 2(7) in (8)				
Člen 3(3)(a) in (b)	Člen 7(3)			Člen 26	
Člen 3(3)(c)	Člen 7(3)				
Člen 4	Člen 2(24)				
Člen 5	Člen 3(1) in (2)				
Člen 6	Člen 3(4)				Člen 67(2)

▼B

Ta direktiva	Direktiva 93/6/EGS	Direktiva 98/31/ES	Direktiva 98/33/ES	Direktiva 2002/87/ES	Direktiva 2004/39/ES
Člen 7	Člen 3(4a)				Člen 67(3)
Člen 8	Člen 3(4b)				Člen 67(3)
Člen 9	Člen 3(3)				
Člen 10	Člen 3(5) do (8)				
Člen 11	Člen 2(6)				
Prvi odstavek člena 12	Člen 2(25)				
Drugi odstavek člena 12					
Prvi pododstavek člena 13(1)	Prvi pododstavek Priloge V(1)				
Drugi pododstavek člena 13(1) in odstavki (2) do (5)	Drugi pododstavek Priloge V(1) in odstavka (2) do (5)	Člen 1(7) in Priloga 4(a)(b)			
Člen 14	Priloga V(6) in (7)	Priloga 4(c)			
Člen 15	Priloga V(8)				
Člen 16	Priloga V(9)				
Člen 17					
Prvi pododstavek člena 18(1)	Prvi pododstavek člena 4(1)				
Člen 18(1)(a) in (b)	Člen 4(1)(i) in (ii)	Člen 1(2)			
Člen 18(2) do (4)	Člen 4(6) do (8)				
Člen 19(1)					
Člen 19(2)	Člen 11(2)				
Člen 19(3)					
Člen 20					

▼B

Ta direktiva	Direktiva 93/6/EGS	Direktiva 98/31/ES	Direktiva 98/33/ES	Direktiva 2002/87/ES	Direktiva 2004/39/ES
Člen 21	Priloga IV				
Člen 22					
Prvi in drugi odstavek člena 23	Člen 7(5) in (6)				
Tretji pododstavek člena 23					
Člen 24					
Člen 25					
Člen 26(1)	Člen 7(10)	Člen 1(4)			
Člen 26(2) do (4)	Člen 7(11) do (13)				
Člen 27	Člen 7(14) in (15)				
Člen 28(1)	Člen 5(1)				
Člen 28(2)	Člen 5(2)	Člen 1(3)			
Člen 28(3)					
Člen 29(1)(a) do (c) in naslednja dva pododstavka	Priloga VI(2)				
Zadnji pododstavek člena 29(1)					
Člen 29(2)	Priloga VI(3)				
Prvi pododstavek člena 30(1) in odstavek (2)	Priloga VI(4) in (5)				
Drugi pododstavek člena 30(2)					
Člen 30(3) in (4)	Priloga VI(6) in (7)				
Člen 31	Priloga VI(8)(1), (2) prvi stavek, odstavki (3) do (5)				
Člen 32	Priloga VI(9) in (10)				

▼B

Ta direktiva	Direktiva 93/6/EGS	Direktiva 98/31/ES	Direktiva 98/33/ES	Direktiva 2002/87/ES	Direktiva 2004/39/ES
Člen 33(1) in (2)					
Člen 33(3)	Člen 6(2)				
Člen 34					
Člen 35(1) do (4)	Člen 8(1) do (4)				
Člen 35(5)	Prvi stavek člena 8(5)	Člen 1(5)			
Člen 36	Člen 9(1) do (3)				
Člen 37					
Člen 38	Člen 9(4)				
Člen 39					
Člen 40	Člen 2(9)				
Člen 41					
Člen 42(1)(a) do (c)	Prva, druga in tretja alinea člena 10				
Člen 42(1)(d) in (e)					
Člen 42(1)(f)	Četrta alinea člena 10				
Člen 42(1)(g)					
Člen 43					
Člen 44					
Člen 45					
Člen 46	Člen 12				
Člen 47					
Člen 48					
Člen 49					
Člen 50	Člen 15				
Priloga I(1) do (4)	Priloga I(1) do (4)				

▼B

Ta direktiva	Direktiva 93/6/EGS	Direktiva 98/31/ES	Direktiva 98/33/ES	Direktiva 2002/87/ES	Direktiva 2004/39/ES
Zadnji pododstavek Priloge I(4)	Člen 2(22)				
Priloga I(5) do (7)	Priloga I(5) do (7)				
Priloga I(8)					
Priloga I(9) do (11)	Priloga I(8) do (10)				
Priloga I(12) do (14)	Priloga I(12) do (14)				
Priloga I(15) in (16)	Člen 2(12)				
Priloga I(17) do (41)	Priloga I(15) do (39)				
Priloga I(42) do (56)					
Priloga II(1) in (2)	Priloga II(1) in (2)				
Priloga II(3) do (11)					
Priloga III(1)	Prvi pododstavek Priloge III(1)	Člen 1(7) in Priloga 3(a)			
Priloga III(2)	Priloga III(2)				
Prvi do tretji pododstavek Priloge III(2.1)	Priloga III(3.1)	Člen 1(7) in Priloga 3(b)			
Četrti pododstavek Priloge III(2.1)					
Peti pododstavek Priloge III(2.1)	Priloga III(3.2)	Člen 1(7) in Priloga 3(b)			
Priloga III(2.2), (3), (3.1)	Priloga III(4) do (6)	Člen 1(7) in Priloga 3(c)			
Priloga III(3.2)	Priloga III(8)				
Priloga III(4)	Priloga III(11)				
Priloga IV(1) do (20)	Priloga VII(1) do (20)	Člen 1(7) in Priloga 5			
Priloga IV(21)	Člen 11a	Člen 1(6)			

▼B

Ta direktiva	Direktiva 93/6/EGS	Direktiva 98/31/ES	Direktiva 98/33/ES	Direktiva 2002/87/ES	Direktiva 2004/39/ES
Četrti pododstavek Priloge V(1) do (12)	Priloga VIII(1) do (13)(ii)	Člen 1(7) in Priloga 5			
Priloga V(12) peti pododstavek					
Priloga V(12) šesti pododstavek k (13)	Priloga VIII(13)(-iii) do (14)	Člen 1(7) in Priloga 5			
Priloga VI	Priloga VI(8)(2) po prvem stavku				
Priloga VII					
Priloga VIII					
Priloga IX					